

زنجیره‌ی پینماییه‌کانی ریگای راست

روناکی نییه‌ت پاکی و تاریکییه‌کانی ویستی دونیا به‌کاری دواروژ

له ژیر پوئنای قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مرگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌سوف) / چه‌مچه‌مال

۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زایینی

چاپی یه‌که‌م

ناوی کتیب: روناکی نییه ت پاکی و تاریکییه کانی ویستی دونیا به کاری
دواروژ.

ناوی نووسهر: د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی وهرگیپر: م. شاخوان جواد أحمد.

ژمارهی سپاردن: ژماره (۳۴۶) ی سالی (۲۰۰۲) پی دراوه له لایهن

وه زاره تی پویشنبری حکومتی هه ریمی کوردستانه وه .

زنجیره: زنجیره ی (۳۸) له زنجیره ی پینماییه کانی پینگای راست.

نوره و سالی چاپ: به که م (۱۴۲۹ هـ / ۲۰۰۸) .

چاپ خانه: چاپه مه نی سیما / سلیمانی .

بنکه ی بلاوکردنه وه:

کتیبخانه ی سوننه - سلیمانی.

کتیبخانه ی سیما - چه مچه مال.

کتیبخانه ی زانست - که لار.

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَالْأَفْقَهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَأَسْ الشَّيَاطِينِ

پیشہ کی وہرگی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونتوب إليه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له واشهد أن لا اله إلا الله وحده لا شريك له واشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (١٠٢) ﴿١﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً ءَاتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) ﴿٢﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) ﴿٣﴾

أما بعد :

فإن خير الحديث كتابُ الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكلُّ محدثة بدعة، وكلُّ بدعة ضلالة، وكلُّ ضلالة في النار.

موسلمانی خویشہ ویست ئەم نامیلکە یە ی بەر دەستت باس لە یە کیک لە گرنگترین بنچینەکانی گیرابوونی کردەوہ چاکەکان دەکات، ئەو بنچینە یە ی ئەگەر لە ھەر کردەویەکی چاکەدا نەبیت وەرناگیریت و قەبول نابییت، ئەویش نییەت پاکییە، بۆیە گەورەترین و بەنرخ ترین دەست مایە ی موسلمان بۆ گیرابوون و بە دەست ھینانی پاداشتی زۆر لە سەر کردەوہ چاکەکانی بریتیە لەو نییەتە ی کہ لە ناو دلیدا ھە یە، جا بە پێی بوون و نەبوون و کہم و زۆری نییەت ی حیساب بۆ کردەوہکانی

(١) سورة آل عمران ، آية (١٠٢) .

(٢) سورة النساء ، آية (١) .

(٣) سورة الأحزاب ، آية (٧٠-٧١) .

دەكریٲ.

بۆیە موسڵمانی خۆشه‌ویست زۆر هەول بەدە نییەتت تەنھا بۆ خوای پەروردگار بیٲ له ئەنجام دانی کردەوه‌كانتدا، چونكه خێرو بەره‌كه‌تی دونیاو دواپۆژ له‌ فەزڵ و گە‌وره‌یی بە‌روو بومه‌كاني نیه‌ت پاكییه، وه‌ گە‌وره‌ترین هۆكاره بۆ گه‌یرابوون و وه‌گیرانی کردەوه‌كان ئە‌گەر شوین كه‌وتنی پی‌غه‌مبە‌ری (ﷺ) له‌ گە‌لدا بیٲ، وه‌ ده‌بیٲه‌ مایه‌ی به‌ ده‌ست هی‌نانی خۆشه‌ویستی خوای پەروردگار و پاشان خۆشه‌ویستی فریشته‌كان، وه‌ نیه‌ت پاکی بنچینه‌و بنه‌ماو ناوه‌پۆکی هه‌موو کردەوه‌یه‌كه‌.

موسڵمانی ئازیز به‌ هۆی نیه‌ت پاکی و دل‌سۆزیه‌وه‌ خێرو پاداشتت بۆ ده‌نوسریٲ له‌سه‌ر کردەوه‌ حه‌لال و دونیاییه‌كان ئە‌گەر له‌ ئە‌نجامدانیا‌ندا مه‌به‌ستت خوای پەروردگار بیٲ، وه‌ خێرو پاداشتت بۆ ده‌نوسریٲ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ کردەوانه‌ی كه‌ نیه‌تی باش و راست هه‌بووه‌ بیانكه‌یت ئە‌گەر نه‌توانی بیشیان كه‌یت (به‌ هۆی ری‌گری‌كه‌وه‌)، موسڵمانی خۆشه‌ویست ئە‌گەر ده‌ته‌ویٲ خوای پەروردگار ئە‌م ئومه‌ته‌ سه‌ربخات به‌سه‌ر دوژمنان و ناحه‌زانیدا ئە‌وه‌ هە‌ول بەدە نیه‌تت پاك بکه‌یته‌وه‌ له‌ پیاو به‌شه‌كاني نه‌فست، وه‌ بزانه‌ نیه‌ت پاکی مایه‌ی پزگار بوونه‌ له‌ سنای دواپۆژ، وه‌ هۆكاره بۆ لاچوون و نه‌مانی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی دونیاو دواپۆژ، وه‌ مایه‌ی پزگار بوونه‌ له‌ گوم‌پایی و سه‌رلی‌شی‌واوی، وه‌ هۆكاره بۆ زیاتر هیدایه‌ت و پینمونی.

بۆیە خوشك و برای ئازیز ئە‌گەر ده‌ته‌ویٲ هه‌ست به‌ دل‌ ئارامی و به‌خته‌وه‌ری بکه‌یت، ئە‌گەر ده‌ته‌ویٲ ئیمان له‌ دل‌تا جوان و پاراوه‌ بیٲ و عاقیبه‌تت خیر بیٲ و پارانه‌وه‌كانت گه‌یرابیٲ و له‌ ناو گۆردا نازو نیعمه‌ت و موژده‌ی دل‌خۆش كه‌ر به‌ ده‌ست به‌ینیت و بچیه‌ ناو به‌ هه‌شته‌وه‌و پزگار بیٲ له‌ ئاگری دۆزه‌خ، ئە‌وه‌ هە‌ول بەدە هه‌ر كاتیك کردەوه‌ی چاكه‌ت كرد تە‌نھا مه‌به‌ستت پازی كردنی خوای پەروردگار بیٲ و دوور بیٲ له‌ پیا كردن و کردەوه‌ كردن بۆ نه‌فسی خۆت.

داواکارم له خوای په روه ردگار بڼو خوځم و سه رجه م موسلمانان دل سوژی و نیاز پاکیمان پی ببه خشیت له هه موو ووتته و کرده و په کدا، و کرده و په کانمان پاک بکاته و له به شی نه فس و هه او ناره زووه کانی، و دوورمان بخاته و له کردنی ریا.

له کوتاییدا له خوای په روه ردگار ده پارینه و ده دلین: ﴿ رَبَّنَا لَا تُرِخْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾ (آل عمران: ۸).

م. شاخه وان جهواد نه حمه د

پیش نویزو و تار خوینی مزگه وتی (سه ید نه حمه دی فه یله سوف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی دانه ر :

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

موسولمانی خو شه و بیست نه مه ی به رده ستت نامیلکه یه کی کورته له سه ر " پوناکی نییه ت پاکی و تاریکیه کانی ویستی دنیا به کاری دوا روژ " تیایدا تیگه یشتن له مانا واته ی نییه ت پاکی و گرنگی و پایه ی به رزی نیه تی باشم پوون کردو ته و، و ه باسی ویستی به ده ست هیانی دنیا به کردنی کاری چاکه م کردو و، و ه باسی نه و

کارانه م کردووه که بۆ به دهست هیئانی دنیا ده کریت، وه باسی ترسناکی و جۆری به شهکانی پیام کردووه، وه باسی شوینه واری خراپی ریا له سهر کرده وه چاکه کانم کردووه، وه باسی هۆکارو پالنه رهکانی پیام کردووه، وه باسی پښگا چاره ی به دهست هیئانی نیه ت پاکیم (الإخلاص) کردووه.

موسلمانی خوشه ویست نیه ت پاکی هۆکاریکه بۆ سه رکه وتن و پرگار بوون له سزای خوای په روه ردگار، وه به رز بوونه وه ی پله و پایه له دنیا و دواپۆژدا پیی، وه سه رفران بوون به خوشه ویستی خوای په روه ردگار به هۆیه وه، وه خوشه ویستی ئه هلی ئاسمانه کان و زهوی بۆ که سی نیازپاک (المخلص)، که به راستی ئه مه نورو پوناکیه که خوای په روه ردگار ده یخاته دلی ئه و به ندانه ی که خوی ویستی لییه، هه روه ک خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَعْمَلْ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ۴۰).

واته: هه رکه سیك له ژبانی دنیادا ته نها مه به ست و هه ول و کۆششی دنیاو جوانیهکانی بییت، ئه وای ئیمه له دنیا دا ئاوات و مه به ستهکانی ئه ده ینی "به ئه ندازه ی ویستی خۆمان که بریارمان له سهر داوه نه ک به مه به ست وهه لپه و هه موو ئاواتهکانی خۆیان" وه له دنیا دا به ره می ره نجی خۆیان وه ئه گرن، وه له دوا

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا نُوفَ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسُونَ﴾ (۱۵)
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (هود: ۱۵-۱۶).

واته: هه رکه سیك له ژبانی دنیا دا ته نها مه به ست و هه ول و کۆششی دنیاو جوانیهکانی بییت، ئه وای ئیمه له دنیا دا ئاوات و مه به ستهکانی ئه ده ینی "به ئه ندازه ی ویستی خۆمان که بریارمان له سهر داوه نه ک به مه به ست وهه لپه و هه موو ئاواتهکانی خۆیان" وه له دنیا دا به ره می ره نجی خۆیان وه ئه گرن، وه له دوا

پۆژدا هیچ پاداشتی چاکه‌یان نادریته‌وه وه هیچ خۆشی و ئیسراحتیان بۆ نییه
ته‌نھا ئاگری دۆزه‌خ نه‌بیته، وه ئه‌وه کرده‌وانه‌ی له دونه‌یادا ئه‌یان کرد هه‌مووی
پوچه‌له و وه‌رنه‌گیراوه لای خوای په‌روه‌ردگار چونکه بۆ خوای په‌روه‌ردگاریان
نه‌کردوه و مه‌به‌ستیان رازی بوونی ئه‌وه نه‌بووه.

ئهم نامیلکه‌یه‌م کردۆته دوو به‌شه‌وه، هه‌ر به‌شه‌ی چه‌ند باسیکی له ژێردا جی
ده‌بیته‌وه، به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: روناکی نییه‌ت پاکي.

باسی یه‌که‌م: تیگه‌یشتن له ماناو واته‌ی نییه‌ت پاکي.

باسی دووه‌م: گرنگی نییه‌ت پاکي.

باسی سییه‌م: پله‌و پایه‌ی به‌رزی نیه‌تی باش.

باسی چواره‌م: به‌رو بووم و سوده‌کانی نییه‌ت پاکي.

به‌شی دووه‌م: تاریکییه‌کانی ویستی دونه‌ی به‌کاری دوا رۆژ:

باسی یه‌که‌م: ترسناکی ویستی به‌ده‌ست هینانی دونه‌ی به‌کاری چاکه.

باسی دووه‌م: جوړه‌کانی ئه‌وه کارانه‌ی که بۆ به‌ده‌ست هینانی دونه‌ی ده‌کریت.

باسی سییه‌م: ترسناکی و زیانه‌کانی ریا.

باسی چواره‌م: جوړو ورده‌کارییه‌کانی ریا.

باسی پینجه‌م: به‌شه‌کانی ریاو شوینه‌واری خراپی له‌سه‌ر کرده‌وه چاکه‌کان.

باسی شه‌شه‌م: هۆکارو پالنه‌ره‌کانی ریا کردن.

باسی هه‌هه‌هه‌م: رینگا چاره‌ی به‌ده‌ست هینانی نیازپاکی و چاره‌سه‌ری ریا کردن.

داواکارم له‌وه‌خوایه به‌وه‌ناوه گه‌وره‌یه‌ی ئه‌گه‌ر داوای لی بکریت پیی
ئه‌به‌خشیت، وه ئه‌گه‌ر هاواری بۆ بکریت پیی وه‌لام ئه‌داته‌وه، داوای لی ده‌که‌م،
ئه‌م کاره‌ پیرۆزه‌ ته‌نھا له‌به‌ر خاتری ئه‌وه‌بیته، نوسه‌رو خوینه‌رو چاپکه‌رو بلآو
که‌ره‌وه‌ی له‌فیرده‌وسی به‌رزو پان و به‌رین پر نازو نیعمه‌ت نزیك بکاته‌وه، وه
سودم پی بگه‌یه‌نیته له‌ژیانی دونه‌ی پاش مردنم، وه سود به‌هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه

بگه یه نیت که نه گات پییان، به راستی خوی په روهردگار باشتین داوا لیکراوه و به ریزترین نومید پی بووانه، ته نها هر نه و پشتیوانمانه و باشتین پشت پی به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بوپه روهردگاری هر دوو جیهانیا، وه سه لات و سه لامی خوی په روهردگار له سهر به نده و پیغه مبه ری (ﷺ) راستگوی خوی و یارو یا وهران و شوین که وتوانیا به چاکی تاروژی دواپی بیت.

به شی یه که م: پوناکی نییه ت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانا واته ی نییه ت پاکی:

مانای ووشه‌ی (الإخلاص) له زمانه وانیدا: خَلَصَ يَخْلُصُ خُلُوصًا: واته: پاک بووه وه و خَلَّتْ و خَاشَى له سه‌ر نه‌ما، وه ده‌وترییت: خَلَصَ مِنْ وَرَطْتِهِ: سه‌لامه‌ت بوو لیئی و پرزگاری بوو، وه ده‌وترییت: خَلَّصَهُ تَخْلِیصًا، واته: پرزگاری کرد، و الإخلاصُ فی الطَّاعَةِ: تَرَكُ الرِّیَاءِ^(۱)، نییه‌ت پاکی له په‌رستندا، بریتیه له واز هینان له پیاکردن.

وه بنچینه‌ی نییه‌ت پاکی ئه‌وه‌یه: کاتیک به‌نده‌یه‌کی موسلمان هر کرده‌وه‌یه‌کی چاکه ده‌کات مه‌به‌ستی پیی ته‌نھا نَزِیْکُ بوونه‌وه بیټ له خوای په‌روه‌ردگار. زانایان (په‌حمه‌تی خویان لیبیت) پیناسه‌ی زوریان بۆ نییه‌ت پاکی کرده‌وه، که مانای هه‌ندیکیان نزیکه له یه‌که‌وه:

ووتراوه: نییه‌ت پاکی واته: هه‌موو مه‌به‌سته‌کان له په‌رستندا تاك پراگرتنی خوای په‌روه‌ردگار بیټ.

وه ووتراوه: نییه‌ت پاکی واته: یه‌کسان بوونی کرده‌وه‌کانی به‌نده‌ی موسلمان له نهینی و ئاشکرا، وه پیا واته: پیشاندانی پووکه‌ش به باش ترو چاکتر له ناوه‌پوک، وه راستگویی له نیازپاکیدا ئه‌وه‌یه: ناوه‌پوک و نهینی به‌نده‌ی موسلمان ئاوه‌دانتروگه‌شاوه‌تر بیټ له پووکه‌شی.

وه ووتراوه: نییه‌ت پاکی واته: پاک‌کردنه‌وه‌ی کرده‌وه له هه‌موو کاریک که ئه‌و نیازه له‌که‌دار ده‌کات (وه‌کو: پیا و خو ده‌رخستن وهتد)^(۲).

موسلمانی خو‌شه‌ویست ئه‌وه‌ی له پیشدا باسکرا ئه‌وه‌مان بۆ پوون بووه‌وه که نییه‌ت پاکی بریتیه له: ئه‌نجامدانی کرده‌وه ته‌نھا بۆ خوای په‌روه‌ردگار و نزیک بوونه‌وه پیی ته‌نھا له خوای په‌روه‌ردگاری تاك و ته‌نھا، که نابیت نییه‌تی ئه‌و کرده‌وه‌یه هیچ پیاو خو‌ده‌رخستن و داواکردنی شتیکی که‌می به‌سه‌ر چوو و خو له

(۱) بروانه: المعجم الوسيط ۲۴۹/۱، ومختار الصحاح ص ۷۷.

(۲) بروانه: مدارج السالکین لابن القيم ۹۱/۲.

پیش کردنیکی تیدا بیّت، به لکو به نهجامدانی نهو کاره چاکه یه ئومیدی پاداشتی
خوای پهروهردگاری هه بیّت، وه ترسی سزای خوای پهروهردگاری هه بیّت، وه
به ته مای رازی بوونی خوای پهروهردگار بیّت.

هر بویه زانای پایه بهرز فُضیلی کوری عیاض (په حمه تی خوای لیبت) ده فه رمویّت:
﴿نه کردنی کرده وهی چاکه له ترسی خه لکی ریایه، وه کردنی کرده وهی چاکه
له بهر (یان بو) خه لکی شیرکه، وه نییه ت پاک ی نه وه یه خوای پهروهردگار
سه لامه تت بکات له و دوو کاره﴾^(۳).

نییه ت پاک ی له ژیانی موسلماندا واته: مه بهستی به کرده وه و ووته و سه رجه م
هه لئس و که وتوو رینمونی کردن و فی ربوونی ته نها خوای پهروهردگار بیّت، نهو
خوایه ی که هیچ هاوه ل و شه ریکی نییه، وه هیچ پهروهردگار یک نییه جگه له
خوی.

باسی دووه م: گرنگی نییه ت پاک ی

موسلمانی خوشه ویست خوای پهروهردگار مرؤف و جنوکه کانی دروست کردووه
بو نه وه ی به تاک و ته نها بیپه رستن و هیچ هاوه لیک ی بو بریار نه دن، وه فه رمانی
کردووه به هه موو مرؤف و جنوکه کان تا نییه ت پاک بن له په رسته نه کانیاندا،
هه روه ک فه رموویه تی: ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (البینه: ۵).
واته: فه رمانیان پی نه کراوه ته نها به وه نه بیّت که خوای پهروهردگار به تاک و
ته نها بیپه رستن و دل سو زو نییه ت پاک بن له و دینداری و په رسته نه ی که بو خوای
پهروهردگاری ده که ن.

وه هه روه ها فه رموویه تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا

^(۳) بروانه: هه مان سه رچاوه ۹۱/۲.

لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴿٣﴾ ﴿الزمر: ٢-٣﴾.

واته: بی‌گومان نیمی قورئانی پیروزمان دابه‌زاندووه بؤسه‌ر توئی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌حق (تا‌حق و پاستی پوون بکاته‌وه)، که‌واته هر‌خوا بیه‌رسته‌و مل‌که‌چ و دل‌سوزو نیازپاکبه له پهرسته‌کانتدا بؤ‌خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ئاگادار بن و باش بزائن که دینی پاک و خاوین (به‌دل‌سوزی و نییه‌ت پاکی) ته‌نها بؤ‌خوای په‌روه‌ردگار.

وه‌ه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾ (الأنعام: ١٦٢-١٦٣).

واته: ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌موشریکین و هاوه‌ل‌په‌یدا که‌ران بلئی: من‌نویژ کردنم و (فه‌رزه‌کام و سوننه‌ته‌کام) سه‌برپنم و هه‌موو‌ژیانم - ئه‌وه‌ی له‌م دونیا‌یه‌دا ئه‌نجامی ئه‌ده‌م و ئه‌وه‌ی که به‌سه‌رم دیت "مردنم" واته هه‌موو‌ئه‌و‌کاره چاکانه‌ی که له‌سه‌ری ئه‌مرم ته‌نها بؤ‌خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیا‌نه، ئه‌و‌خوایه‌ی که هیچ‌هاوه‌لیکی نییه، به‌و‌شیوه‌یه فه‌رمانم پی‌کراوه که هه‌موو‌په‌رسته‌کان ته‌نها بؤ‌خوای گوره ئه‌نجام بده‌م، وه‌من‌یه‌که‌م که‌سم له‌م ئوممه‌ته که مل‌که‌چ بم بؤ‌فه‌رمانه‌کانی خوای گوره.

وه‌ه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوكُمُ أَيُّكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٢﴾﴾ (الملك: ٢).

واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و‌خوایه‌یه که مردن و ژیا‌نی دروست کردووه بؤ‌ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه کام له ئیوه کرده‌وه‌ی جوان و باشی کردووه.

هه‌ریویه زانای پایه به‌رز فضیله‌ی کوری عیاض (ره‌حمته‌ی خوای لیبت) ده‌فه‌رموویت: ﴿أَحْسَنُ عَمَلًا: هُوَ أَحْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ، قَالُوا: يَا أَبَا عَلِيٍّ: مَا أَحْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ؟ فَقَالَ: إِنْ الْعَمَلُ إِذَا كَانَ خَالِصًا وَلَمْ يَكُنْ صَوَابًا لَمْ يُقْبَلْ، وَإِذَا كَانَ صَوَابًا وَلَمْ يَكُنْ خَالِصًا لَمْ يُقْبَلْ، حَتَّى يَكُونَ خَالِصًا صَوَابًا. وَالْخَالِصُ أَنْ يَكُونَ لِلَّهِ وَالصَّوَابُ أَنْ يَكُونَ عَلَى

واته: أَحْسَنُ عَمَلًا: هو أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ، ووتيان: ئەى باوكى على (أَخْلَصُهُ وَأَصْوَبُهُ) مانای چى یه؟ ئەویش فەرمووی: ﴿هەر کردەوهیهك ئەگەر دلسۆزی (نییهت پاکی) تیابوو بۆ خوای پەروردگار بەلام (صواب)ی تیدا نەبوو ئەوه وەرناگیریت، وه ئەگەر (صواب)ی تیدا بوو بەلام مەبەستەكە بۆ خوای پەروردگار نەبوو هەر وەرناگیریت، بەلكو دەبیئت ئەو کردەوهیه ئیخلاص و صوابی تیدا بیئت بۆ ئەوهی وەرگیراو بیئت، مەبەست بە (الخالص) تەنها بۆ خوای پەروردگار بیئت، وه (الصواب) واته: ئەو کردەوهیه لەسەر سوننەت بیئت ﴿پاشان ئەم ئایەتەى خویندەوه ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (١١٠)﴾ (الكهف): (١١٠).

واته: هەر كەسێك ئومیدی ئەوهی هەیه كە بە سەرفرازی و بەختەوهرییه وه بگەریتەوه لای خوای پەروردگار و بگات بە دیداری با کردەوهی چاکە بکات و بە هیچ شیوهیهك هاوئەلی بۆ بریار نەدات (له عیبادهتەکانیدا دلسۆزی و ئیخلاصی تیدا بیئت و پیاوی تیکەل نەکات).

وه ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (١٢٥) (النساء: ١٢٥).

واته: كئى هەیه له و كەسه ئاینی جوانتر و ریکترو باشتر بیئت كە پووێ کردۆته خوای پەروردگار و تەواو خۆی داوێتە دەست ئەوو زۆر چاکەکاریشه، بئى گومان هیچ كەس له و باشتر نییه. پووێ کردنه خوای پەروردگار، واته: نیازپاك بیئت له مەبەست و کردەوهدا بۆ خوای پەروردگار، چاکەکاری له عیبادهتدا، واته: شوپین كە وتووێ سوننەتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) بیئت^(٥).

(٤) بروانه: مدارج السالکین ٢/٨٩.

(٥) بروانه: مدارج السالکین ٢/٩٠.

هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) آنسی کوری مالک (ﷺ) ده فهرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: ﴿ثَلَاثٌ لَا يَغْلُ عَلَيْهِنَّ قَلْبُ مُسْلِمٍ: إِخْلَاصُ الْعَمَلِ لِلَّهِ، وَمُنَاصَحَةُ وِلَاةِ الْأَمْرِ، وَكُزُومَ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ فَإِنَّ دَعْوَتَهُمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ﴾^(۱) واته: سی کار هه یه هیچ رق و کینه و حه سودیه که له دلی موسلماندا ناهیلایت (یان سی کار هه یه نابیت هیچ دلیکی پاکی موسلمان لئی بی به ش بیت)، ئه ویش: کردنی هه موو کرده ویه کی چاکه ته نها بۆ پازی بوونی خوی پهره ردگار بیت (نییه ت پاکی)، وه ئامۆژگاری کردنی کاربه ده ستان (له موسلمانان)، وه پابه ند بوون و له گه ل بوونی جه ماعت و کۆمه لی راسته قینه ی موسلمانان.

هه ندی له زانایان ده فهرموون: (فَإِنَّ دَعْوَتَهُمْ تُحِيطُ مِنْ وَرَائِهِمْ) واته: ئه گه ر کۆمه لیک موسلمان له شوینیکدا بوون و ئیمام و پیشه واکه یان مرد، وه موسلمانان کۆبونه وه و پیشه وایه کیان دانا و پازی بوون به وه ی که ببیته ئیمام و پیشه وایان، ئه و کاته پیویسته موسلمانان هه موویان که له و شوینهن بچنه ژیر فهرمانه کانیه وه لئی جیا نه بنه وه، ئه گه ر ئه و ئیمام و پیشه وایه به ئاشکرا تاوان و خراپه کاری لی نه وه شیته وه، له بهر ئه وه ی بانگه وازی پیشه وایان (له موسلمانان) بانگه وازیکی گشتی یه (بۆ یه که خستنی موسلمانان و جی به جی کردنی شه رعی خوی پهره ردگار) بۆیه پیویسته هه موو موسلمانان وه لامی بده نه وه و بچنه ژیر فهرمانه کانیه وه و لئی دهرنه چن (ئه گه ر فهرمانی نه ده کرد به خراپه) له بهر ئه وه ی بوونی دوو ئیمام و پیشه واکه یه که کاتیکدا ده بیته مایه ی دووبه ره کی و فیتنه و ئاشوب و تیک چونی په یوه ندی نیوان موسلمانان^(۲).

^(۱) أخرجه الترمذي، في كتاب العلم، باب: ما جاء في الحث على تبليغ السماع ٣٤/٥، برقم ٢٦٥٨ من حديث عبد الله بن مسعود رضي الله عنه، وأخرجه أحمد ١٨٣/٥ من حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، وصححه الألباني في مشكاة المصابيح ٧٨/١.

^(۲) بروانه: التمهيد لابن عبد البر (ج ٢١ / ص ٢٧٨)

نییهت پاکی و دلسۆزی پوج و ناوه پۆکی کرده وهی موسلمانه، وه گرنگترین پهوشتیتی، بۆیه به بی نییهت پاکی و دلسۆزی ههول و کۆششی ئه وه بندهیه وه کو ته پ و تۆزیکی به بادا چوو وایه .

وه نییهت پاکی و دلسۆزی به یه کدهنگی زانایان گرنگترین کرده وهکانی ناو دلّه، وه گومانی تیدا نییه کرده وهکانی ناو دل بنچینهن بۆ: خۆشه ویستی خوای پهروهردگار و پیغه مبه ر (ﷺ)، وه بنچینهن بۆ پشت بهستن به خوای پهروهردگار، دلسۆز بوون بۆی، ترسان لی، ئومید بوون ته نها به و، وه کرده وهکانی لاشه شوین که وتووی کرده وهکانی ناو دلن، بۆیه نییهت به وینهی روح و دلّه و کرده وهکانیش به وینهی لاشهیه بۆ ئەندامهکانی، هه ر کاتی که ئه و لاشهیه روحی تیدا نه ما ئه وه ئه و لاشهیه ده مریت (کاتی که دلسۆزی له کرده وهکاندا نه ما به وینهی ئه و لاشه مردوو وایه که هیچ سودی نییه)، بۆیه زانین و شاره زابوونی حوکمهکانی ناو دل پیوسته گرنگتره له زانین و شاره زابوونی حوکمهکانی لاشه .

بۆیه پیوسته موسلمان دلسۆزو نییهت پاک بیت بۆ خوای پهروهردگار له کرده وهکانیدا، مه بهستی ریاو ناو ده رکردن و باش باس کردنی له لایه خه لکه وه و سوپاسیان نه بیت، به لکو بانگه واز بکات بۆ لای خوای پهروهردگار ته نها مه بهستی پازی کردنی ئه و بیت، ههروهک خوای پهروهردگار ده فه رمویت: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ﴾ (یوسف: ۱۰۸).

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلای: ئه مه ریگای راستی منه ته نها بانگه واز ده که م بۆ لای خوای پهروهردگار (بۆ ریاو ناوبانگ و خۆده رختنم نییه).

وه ههروهها ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته: کئ ههیه له و که سه ووتهی جوانترو ریکترو باشتر بیت که بانگه واز ده کات بۆ لای خوای پهروهردگار، بی گومان هیچ که س.

وه دلسۆزى و نيهت پاكى گه وره ترين سيفاته كه پيويسته له ناو موسلماناندا هه بيته، كه ده بيته كرده وهى چاكه و بانگه واز كردنيان ته نها بو رازى بوونى خواى په روهردگار و به ده ست هينانى به هه شتى پان و به رين بيته، وه ده بيته مه به ستيان چا ككردى خه لك بيته و له تاريكييه كانى تاوان و خراپه كاربييه وه ده ريان بكن بو روناكى باوه رو كرده وهى چاكه⁽⁸⁾.

باسى سى يه م: پله و پايه ي به رزى نيه ته باش

نيه ته: بنچينه و بنه ماي هه موو كرده وهيه كه، وه كو له كه و سه رى هه موو كار يكه، ئو و بنچينه يه كه كرده وهى له سه ر بنيات ده نر يته، له بهر ئه وهى روح و ناوه پوكى كرده وهيه، پيشه واو پيشخه ر يته، كرده وه شوين كه وتووى نيه ته، هه ر بو يه چا كى كرده وه كان په يوه سته به چا كى نيه ته، وه خراپى كرده وه په يوه سته به خراپى نيه ته، وه به هو ي بوونى نيه ته باشه وه سه ر فرازى و به خته وه رى به ده ست د يته، وه به هو ي نه بو نيه وه به ده خته روو ده دات، وه هه ر به پي نيه ته پله كان جياوازن (له رووى به رزى و نزميه وه) له دونيا و دوا پورژدا⁽⁹⁾، هه روه ك پينغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه ته: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى...﴾⁽¹⁰⁾.

⁽⁸⁾ بروانه: مجموع فتاوى سماحة الشيخ ابن باز ۳۴۹/۱ و ۲۲۹/۴.

⁽⁹⁾ بروانه: النية وأثرها في الأحكام الشرعية للدكتور صالح بن غانم السدلان ۱/۱۵۱.

⁽¹⁰⁾ متفق عليه من حديث عمر بن الخطاب (رضي الله عنه): البخاري، كتاب بدء الوحي، باب: كيف كان بدء الوحي

واته: کرده و هکان به پیی نییه ته کانن (له بووی دامه زران و گیرابوونه وه) وه هه موو که سیك ئه و هنده پاداشتی بو ده نوسریت که مه به ستیتی و له نییه تی دایه .

وه خوی پهره ردگار فه رموویه تی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۴).

واته: له زۆربه ی چپه و قسه نه نییه کاندایه هه چ خیریک به دی ناکریت و تیایدا نییه، مه گهر چپه ی ئه و که سه ی که فه رمان ده کات به به خشینیک، یان چاکه یه ک، یان ریکخستن و چاکسازی و ناشتبوونه وه ی نیوان خه لکی، جا هه ر که سیك ئه و شیوازه چاکه یه ئه نجام بدات و له گه ل ئه و هدا ته نها مه به ستی ره زامه ندی خوا بیته، ئه وه له ئاینده دا پاداشتی زۆرو بو سنوورو گه وره ی پیده به خشین.

ئه مه به لگه یه له سه ر گه وره یی و پله و پایه ی به رزی نییه ت، هه ر بویه بانگه وازکاران و بگره سه رجه م موسلمانان پیوستیان به پاککردنه وه ی نییه تیان هه یه، چونکه ئه گه ر نییه ت چاک و باش بو ئه وه ئه و به نده یه پاداشتیکی زۆرو گه وره و ه ده گریت ئه گه ر نه توانیت هه ندی جار کرده وه ی چاکه ش بکات، چونکه نییه تیکی راست و باشی هه بووه، هه ربویه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كَتَبَ لَهُ مِثْلَ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا﴾^(۱۱).

واته: هه ر کاتیک به نده یه کی موسلمان نه خو ش که وت یان گه شتیکی کرد (نه یده توانی هه ندی له عیباده ته کان بکات، سوننه ته کان نه ک فه رزه کان)* ئه وه خیرو پاداشتی بو ده نوسریت به وینه ی کردنی ئه و کرده وه چاکانه ی که له کاتی

إلى رسولہ ﷺ ۹/۱، برقم ۱. ومسلم، كتاب الإمامة، باب: قوله ﷺ: "إنما الأعمال بالنية"، ۱۵۱۵/۳، برقم ۱۹۰۷.

^(۱۱) البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب: يكتب للمسافر ما كان يعمل في الإقامة ۴/۲۰۰، برقم ۲۹۹۶.

* بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (۱۳۷/۶).

لهش ساغی و له مالی خوی یان شوینی خویدا بووه و کردوویه تی.

وه هروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ﴿مَا مِنْ امْرِئٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٍ فَيَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرُ صَلَاتِهِ وَكَانَ نَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً﴾^(۱۲).

واته: هیچ بنده یه کی موسلمان نییه که شه و نوژی هه بیت (به رده وام شه وانه شه و نوژی ده کات)، به لام جاری واهیه شه ویک به خه بر نیات بو کردنی شه و نوژی که ی نیلا خوی په روه ردگار خیرو پاداشتی نه و شه و نوژی هه ی بو ده نوسریت و خه وه که شی ده بیته خیر بو ی (نه مه ش پاداشتی نییه ته باشه که یه تی).

وه هروه ها فه رموویه تی: ﴿مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا، أَعْطَاهُ اللَّهُ مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّى وَحَضَرَ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا﴾^(۱۳).

واته: هه ر موسلمانیک ده ست نوژی بگریت، جوانترین و باشتترین ده ست نوژی، پاشان ده ربجیت و پروات بو مزگه وت بو کردنی نوژی به جه ماعت، به لام بینیتی موسلمانان نوژیان ته و او کردووه (نوژی جه ماعت ته و او بووه) نه و کاته خوی په روه ردگار خیرو پاداشتی پی نه به خشیت به وینه ی خیرو پاداشتی نه و موسلمانیه که ناماده ی جه ماعت بووه و به جه ماعت نوژی کردووه، بی نه وه ی هیچ له خیرو پاداشتی که م بیت.

وه هروه ها فه رموویه تی: ﴿مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ

^(۱۲) أبو داود، كتاب الصلاة، باب من نوى القيام فنام، ۲/۲۴، برقم ۱۳۱۴. والنسائي، كتاب قيام الليل، وتطوع النهار، باب من كان له صلاة بليل فغلبه عليها نوم، ۳/۲۷۵، برقم ۱۷۸۴. وصححه الألباني في إرواء الغليل ۲/۲۰۴، وصحيح الجامع ۵/۱۶۰ برقم ۵۵۶۷.

^(۱۳) أبو داود، كتاب الصلاة، باب فيمن خرج يريد الصلاة فسبق بها، ۱/۱۵۴، برقم ۵۶۴. والنسائي، كتاب الإمامة، باب حد إدراك الجماعة، ۲/۱۱۱، برقم ۸۵۵. وقال ابن حجر في فتح الباري: "إسناده قوي"، ۶/۱۳۷.

وإن مات على فراشه ﴿١٤﴾.

واته: هر موسلمانیک له دلوه و به نییه تیکی باشه وهو به پراستی داوای شهیدی بکات له خوای په روهردگار، نه وه خوای په روهردگار پلهی ده گه یه نیت به پلهی شهیدان نه گهر له مالوه و له سهر جیگای خوشی بمریت.

هموو نه مانه به لگن له سهر فزل و گورهیی و چاکهیی خوای په روهردگار به سهر موسلمانانوه، هه ربویه پیغه مبهری خوا (ﷺ) کاتیک ده چوون بو جهنگی (تبوک) به هاوه لانی به پیزی فرموو: ﴿لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ اقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وادٍ إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: "حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ" ﴿١٥﴾.

واته: به پراستی ئیوه (ئهی هاوه لانی) له شاری مه دینه دا هندی له موسلمانانان له به جی هیشتوو (که ئاواتیان تیکوشان و هاوه لایه تی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بووه، ئیوه هیچ ههنگاوێک نانین، وه هیچ خیرو به خششیک ناکهن، وه هیچ دۆل و شیویک نابرن ئیلا نه وان به شدارن له و خیره دا له گه ل ئیوه دا، هاوه لانی به پیزی فرموویان: ئهی پیغه مبهری (ﷺ) چۆن به شدارن له گه ل ئیمه دا له وه موو خیرو پاداشته له کاتیکدا نه وان له شاری مه دینه دان، پیغه مبهری (ﷺ) فرمووی: عوزریان هه بووه تا نه یه ن بو جیهاد کردن (نه خوشی پیرگیانی لی کردوو تا نه توانن بین بو تیکوشان له پپی خوای په روهردگاردا).

وه هر به هوی نییه تی باشه وه یه کرده وهی که م چه ندین جار زیاد و زور ده بیت، بویه جاریکیان پیاویک خوی پوشیبوو به ناسن (جل و بهرگی جهنگی له بهر کردبوو) هات بۆلای پیغه مبهرو (ﷺ) ووتی: ﴿أَقَاتِلْ أَوْ أَسْلِمْ؟ فَقَالَ ﷺ: "أَسْلِمْ

(١٤) مسلم، کتاب الإمارة، باب استحباب طلب الشهادة في سبيل الله تعالى، ١٥١٧/٣، برقم ١٩٠٩.

(١٥) البخاري، کتاب الجهاد والسير، باب من حبسه العذر عن الغزو ٢٨٠/٣، برقم ٢٨٣٩، وأبو داود، کتاب الجهاد، باب الرخصة في القعود من العذر ١٢/٣، برقم ٢٠٥٨، واللفظ له.

ثُمَّ قَاتِلْ، فَأَسْلَمَ ثُمَّ قَاتَلَ فُقْتِلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَمَلٌ قَلِيلًا وَأَجْرٌ كَثِيرًا»^(١٦).

واته: بجهنگم یان موسلمان بم؟ پیغمبر (ﷺ) فرموی: موسلمان به له پیشدا و پاشان بجهنگه، بویه ئه و پیاوه موسلمان بوو و پاشان جهنگا له پیناو خوی پهرهردگاردا تا شهید بوو، پیغمبر (ﷺ) فرموی: کردهوی کهم کرد و پاداشتی زوری وهرگرت.

وه جاریکیان پیاویک هات بو لای پیغمبر (ﷺ) موسلمان بوو، پیغمبریش (ﷺ) به ریگادا دهرویششت و بهردهوام ئیسلامهتی فیردهکرد، ئهوه بوو قاجی و شترهکهی ئه و هاوهله بهریزه کهوته ناو چالیکهوه و ئه و هاوهله بهریزه (ﷺ) کهوته ژیر پییهوه و مرد، پیغمبر (ﷺ) فرموی: «عَمَلٌ قَلِيلًا وَأَجْرٌ كَثِيرًا»^(١٧).
واته: کردهوی کهم کردو پاداشتی زوری وهرگرت.

وه ههر بههوی نییهتی باش و چاکهوهیه خوی پهرهردگار خیرو بهرهکته دهخاته کاری حهلالی دونیایی موسلمان و پاداشتی چاکهی دهداتهوه لهسهری، ههروهک پیغمبر (ﷺ) فرمویته: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَىٰ أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ»^(١٨).

واته: نهگهر پیاویکی موسلمان مهسرهفی مال و مندالی خوی کرد (که پیویسته لهسهری به خویان بکات) به نییهتی ئهوهی خوی پهرهردگار خیری بو بنوسیت، ئهوه دابین کردنی بزوی ژیانی مال و مندالی دهبیته خیر بو. وه ههروها پیغمبر (ﷺ) به هاوهلی بهریزی سعد کوری ابي وقاصی (رضی الله عنه)

^(١٦) مسند الإمام أحمد ٤/٣٥٧.

^(١٧) متفق عليه من حديث أبي مسعود رضي الله عنه: البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية والحسبة ولكل امرئ ما نوى، ١/٢٤، برقم ٥٥. ومسلم، كتاب الزكاة، باب فضل النفقة والصدقة على الأقربين، والزوج والأولاد، ٢/٦٢٥، برقم ١٠٠٢.

^(١٨) متفق عليه: البخاري، كتاب الإيمان، باب ما جاء أن الأعمال بالنية، ١/٢٤، برقم ٥٦. ومسلم، كتاب الوصية، باب الوصية بالثلث، ٣/١٢٥٠، برقم ١٦٢٨.

فهرموو: ﴿إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهُ إِلَّا أُحْرِتَ عَلَيْهَا حَتَّىٰ مَا تَجْعَلُ فِي فِي
أَمْرَاتِكَ﴾^(۱۹)

واته: ئەى سەعد تو ھىچ خەرجىەك ناکەيت کە مەبەستت پىيى پارى خواى
پەروردگار بىت ئىللا پاداشتت بۆ دەنوسرىت لەسەرى، ھەتا ئەوھى کە بۆ مال و
مندالى خۆتى دەکەيت (دەیکەيتە خەرجى خىزان و مندالە کانت).

و ھەرودھا پىغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ﴿إِنَّمَا الدُّنْيَا لَأَرْبَعَةَ نَفَرٍ: عَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ
مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ،
وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ النَّيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ
بِعَمَلِ فُلَانٍ فَهُوَ بِنَيْتِهِ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا فَهُوَ يَخْبِطُ
فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا فَهُوَ بِأَخْبَثِ
الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ
فُلَانٍ، فَهُوَ بِنَيْتِهِ، فَوَزْرُهُمَا سَوَاءٌ﴾^(۲۰).

واته: بەراستی حاڵى خەلکى لە ژيانى دونیادا لەسەر شیوہى چوار کەسە:

یەكەم: بەندەيەك خواى پەروردگار مال و زانیارییەكى پىبەخشىوہ (مالىكى
حەلال و زانیارییەكى بە سوود) ئەو بەندەيە لە خوا ئەترسىت لە پووى سەرف
کردنى مالەكەى و بە كار ھىنانى زانیارییەكەى، وە بە ھوى ئەو مال و
زانیارییەيەو سەردان و ھاتوو چۆى كەس و كارو خزمەكانى ئەكات، وە بەتەواوى
دەزانىت مافى خواى پەروردگار چىيە لەو مال و زانیاریەدا، ئەو بەندەيەى كە
باسكرا بەو شیوہيە بەرزترين پلەو مەزلگای ھەيە لای خواى پەروردگار.

^(۱۹) الترمذی، کتاب الزهد، باب ما جاء مثل الدنيا مثل أربعة نفر، ۵۶۲/۴، برقم ۲۳۲۵، وابن ماجه،
کتاب الزهد، باب النية، برقم ۴۲۲۸، وأحمد ۴/۱۳۰، وصححه الألبانی، في صحيح الترمذی ۲/۲۷۰.
^(۲۰) متفق عليه من حديث ابن عباس رضي الله عنهما: البخاري، كتاب الرقاق، باب من هم بحسنة أو سيئة،
۲۳۹/۷، برقم ۶۴۹۱، ومسلم، كتاب الإيمان، باب إذا هم العبد بحسنة كتبت له وإذا هم بسيئة لم تكتب،
۱۱۷/۱، برقم ۱۳۱.

دوووم: بهندهیهك خوای پهروهردگار عیلم و زانیارییهکی به سودی پیّ بهخشیوه، بهلام مالّیکی زوری پیّ نه بهخشیوه تا بتوانیت خیرو چاکه ی زوری پیّوه بکات، نییه تیکی راستگویانه و باشی هیه، بویه له نیوان خوئی و خوای پهروهردگارداد دهلیت: خوژگه مالّیکی زورم هه بویه تا منیش خیرو چاکه م بگردایه به وینه ی فلانه کهس (که مالّه که ی له ریّی چاکه دا سهرف دهکات)، ئەم بهندهیه به و نییه ته باش و چاک و راستگویی خیرو پاداشتی وهکو ئەو کهسه وایه که ئەم ئاواته خواز بووه وهکو ئەو مالّی هه بیّت و چاکه ی پیّوه بکات.

سیّ یه م: بهندهیهك خوای پهروهردگار مالّیکی زوری پیّ بهخشیوه، بهلام عیلم و زانیارییهکی به سودی پیّ نه بهخشیوه تا بتوانیت به هویه وه خوئی له هر ام و خراپه کاری بپاریزیت، بویه ئەم کهسه به بیّ عیلم و زانیاریهکی به سود مالّه که ی ته نها بوّ چه زو ئاره زوه کانی خوئی سهرف دهکات، ئەو بهندهیه له خوا ناترسیّت له پرووی سهرف کردنی مالّه که یه وه، وه سهردان و هاتوو چوئی کهس و کاری خزمه کانی ناکات، وه مافی خوای پهروهردگار نازانیت چیه له و مالّه ی که پیّی بهخشیوه (برسیه کان تیّر ناکات، بیّ جل و بهرگه کان پوخته ناکات، یارمه تی نه بوون و هه ژاره کان نادات)، ئەو بهندهیه ی که باسکرا به و شیوه یه خراپترین و بیّ نرخترین پله ی هه یه لای خوای پهروهردگار.

چوارهم: بهندهیهك خوای پهروهردگار نه مالّیکی زوری پیّ بهخشیوه، وه نه عیلم و زانیارییهکی به سودی پیّ بهخشیوه، ئەم کهسه داماوه نه مالّی زوری هیه و نه زانیاریش بهلام دهلیت: خوژگه مالّیکی زورم هه بویه تا منیش به وینه ی فلانه کهسم بگردایه (که مالّه که ی له ریّی خراپه دا سهرف دهکات)، ئەم بهندهیه به و نییه ته خراپه ی که هه یه تی خراپه و تاوانی وهکو ئەو کهسه وایه که ئەم ئاواته خواز بووه وهکو ئەو مالّی هه بیّت و خراپه ی پیّوه بکات.

وه ههروه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموده یه کی قودسیمان بوّ ده گپریته وه له خوای پهروهردگار وه که: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ فَمَنْ هُمْ بِحَسَنَةٍ

فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً... ﴿٣١﴾

واته: خوی په روه ردگار بریاری بوونی خیرو چاکه و خراپه کانی داوه به پیی عیلم و زانیاری خوی، پاشان نه وهی پوون کردو ته وه (بو نه و فریشتانه ی که کرده وهی مروفه کان دهنوسن) هر که سیک نییه تی کردنی کرده وه یه کی چاکه ی هه بییت به لام نه یکرد (بوی نه کرا له بهر ریگریکی شه رعی) نه وه خوی په روه ردگار لای خوی به خیرو چاکه یه کی ته واو بوی دهنوسیت ^(٣٢).

باسی چواره م: به رو بووم و سوده کانی نییه ت پاکي (الإخلاص)

١. خیرو به ره که تی دونیاو دواړوژ له فزل و گه وره یی به رو بومه کانی نییه ت پاکیه .

^(٣١) رواه البخاري (٦٤٩١) باب مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ أَوْ بِسَيِّئَةٍ (٣١)، ومسلم (٣٥٤) باب إِذَا هَمَّ الْعَبْدُ بِحَسَنَةٍ كُتِبَتْ وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ لَمْ تُكْتَبْ. (٥٨)، واللفظ للبخاري.
^(٣٢) پروانه: كتاب الإخلاص لحسين العوايشة، ص ٦٤.

۲. دلسۆزى و نىيەت پاكى گەرەتيرىن ھۆكارە بۆ گىرابوون و ۋەرگىرانى كرده ۋەكان ئەگەر شوپىن كەوتنى پىغەمبەرى (ﷺ) لە گەلدا بىت.
۳. بە دەست ھىنانى خۆشەويستى خۋاى پەرۋەردگار و پاشان خۆشەويستى فرىشتەكان، ۋە بالۇ بوونەۋەى ناوت بە چاكە ھەمووى لە بەروبوومى نىيەت پاكىيە (الإخلاص).
۴. نىيەت پاكى بىچىنە و بنەما و ناۋەرپۆكى ھەموو كرده ۋەيەكە.
۵. لە بەروبوومى نىيەت پاكى ئەۋەيە: پاداشتى زۆرۈگەرەت بۆ دەنوسرىت لە سەر كرده ۋە پارانەۋەى كەم.
۶. كەسى نىيەت پاك و دلسۆز خىرو پاداشتى بۆ دەنوسرىت لە سەر كرده ۋە ھەلال و دونىايىيەكان ئەگەر لە ئەنجامدانىاندا مەبەستى خۋاى پەرۋەردگار بىت.
۷. كەسى نىيەت پاك و دلسۆز خىرو پاداشتى بۆ دەنوسرىت لە سەر ئەۋ كرده ۋانەى كە نىيەتى باش و راستى ھەبوۋە بىكات، ئەگەر نەشى كات (بە ھۆى پىگرىكەۋە).
۸. ئەگەر بەندەيەكى موسلمان خەۋى لىكەوت يان بىرى چوو كرده ۋەيەكى چاكە بكات، ئەۋە خىرو پاداشتى ئەۋ كرده ۋەيەى بۆ دەنوسرىت كە كاتى خۆى كروويەتى.
۹. ئەگەر بەندەيەكى موسلمان نەخۆش كەوت يان گەشتىكى كرى، ئەۋە بە ھۆى دلسۆزى و نىيەت پاكىكەيەۋە خىرو پاداشتى ھەموو ئەۋ كرده ۋە چاكەنى بۆ دەنوسرىت كە لە كاتى لەش ساغى و لە مالى خۆى يان شوپىنى خۇيدا بوۋە كروويەتى.
۱۰. خۋاى پەرۋەردگار ئەم ئوممەتە بە ھۆى دلسۆزى و نىيەت پاكىەۋە سەردەخات.
۱۱. دلسۆزى و نىيەت پاكى ھۆكارە بۆ پرزگار بوون لە سزاي دواپۇژ.
۱۲. لاچوون و نەمانى تەنگ و چەلەمەى دونىاو دواپۇژ ھەمووى لە بەروبوومى

دلسۆزى و نىيەت پاكىيە بۆ خىواي پەروەردىگار.

۱۳. بەرزى پلەو پايە لە دواپۆژدا بە ھۆى دلسۆزى و نىيەت پاكىيەو بە دەست دىت.

۱۴. بوونى نىيەت پاكى پزگار بوونى تىدايە لە گومرايى و سەرلەيشىواوى.

۱۵. دلسۆزى و نىيەت پاكى ھۆكارە بۆ زياتر ھىدايەت و پىنموني.

۱۶. بلاو بوونەو ھى ناوى موسلمانىك لە ناو موسلمانان و خەلكىدا بە باشە و چاكە ھەمووى لە بەروبوومى دلسۆزى و نىيەت پاكىيە.

۱۷. دل ئارامى و ھەست كردن بە بەختەو ھى بە ھۆى نىيەت پاكىيەو ھى.

۱۸. جوان بوون و پازانەو ھى ئيمان لە دللى كەسى دلسۆزو نىيەت پاك بۆ خىواي پەروەردىگار.

۱۹. بە دەست ھىنانى ھاو ھى تى كردنى كەسانى دلسۆز و نىيەت پاك.

۲۰. بە دەست ھىنانى عاقىبەت خىرى.

۲۱. ھەلامدانەو ھى و گىرابوونى پارانەو ھى.

۲۲. بە دەست ھىنانى نازو نىعمەت و موژدەى دلخۆش كەر لە ناو گۆردا.

۲۳. چوونە ناو بە ھەشت و پزگار بوون لە ئاگرى دۆزەخ، ھەموو ئەم بەروبوومە چاك و بەسودانە بە ھۆى ئىخلاصەو ھى بە دەست دىت.

ھەموو ئەم بەروبوومە چاك و بەسودانە بە لگەيان لە قورئانى پىرۆز و سوننەتدا زۆرە^(۲۳).

داواكارم لە خىواي پەروەردىگار بۆ خۆم و سەرجمە موسلمانان دلسۆزى و نىيازپاكىيمان پى بىبەخشىت لە ھەموو ووتە و كردەو ھى كدا.

(۲۳) پروانە: فتح الجىد ص ۴۴۲، وتىسىر العزىز الحمىد ص ۵۳۴.

به شی دووهم: تاریکییه کانی ویستی دوتیا به کاری دوا رۆژ

باسی یه کهم: ترسناکی ویستی به دهست هینانی دوتیا به کردنی کاری چاکه ی دوارۆژ: یه کی که له کاره زۆر ترسناکه کان ئه وه یه: کاتی که موسلمانیک کاریکی چاکه ده کات، مه بهستی به دهست هینانی دوتیا بیت، ئه م کاره شیرکه و پیچه وانه ی خوا به ته نها په رستییه که پیوسته موسلمان هه بییت، وه کرده وه چاکه کان هه لده وه شینیتته وه، ئه م کاره گوره تره (له پووی تاوان و خراپه وه) له ریا کردن، له بهر ئه وه ی که سی دوتیا ویست ویستی دوتیا زال بووه به سه ر زۆربه ی کرده وه کانیدا، به لام ریا جاری وا هه یه پوو به پووی موسلمان ده بیته وه له هه ندیک له کرده وه کانی نه که هه مووی، وه مه رج نییه ئه و ریایه به رده وام بیت، بویه موسلمان ده بیت خوی بپاریزیت له هه ردووکیان (ویستی دوتیا به کاری دوا رۆژ و ریا کردن).

جیاوازی نیوان ریا و ویستی دوتیا به کاری دوا رۆژ ئه وه یه: له نیوانیاندا گشتی و تاییه تمه ندی تیدایه، له وه دا کۆ ده بنه وه کاتی که موسلمان کاریکی چاکه ده کات جوانی ده کات و ده پرازینیتته وه له بهر چاوی خه لکی، بۆ ئه وه ی خه لکی ببینن و

به گه وره‌ی بزنان و باسی بکن به چاکه، ئه‌م کاره پیاپه وه دونیا ویستییه، له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی خۆی دهرده‌خات له‌به‌ر چاوی خه‌لکی، وه داوای پیزو پیاپه‌لدان و ستایش
ده‌کات له‌خه‌لکی.

به‌لام کار کردن بۆ به‌ده‌ست هینانی دونیا ئه‌وه‌یه: کاتیک موسلمانیک (که‌سیک)
کاریکی چاکه ده‌کات مه‌به‌ستی پیی خۆده‌رخستن و ریا نییه، به‌لکو مه‌به‌ستی پیی
به‌ده‌ست هینانی دونیا، بۆ نمونه: که‌سیک هه‌ج بۆ که‌سیکی تر ده‌کات (بَدَل
الحج) ته‌نها مه‌به‌ستی به‌ده‌ست هینانی پاره‌و ماله، یان که‌سیک جیهاد ده‌کات به
نییه‌تی ده‌ست که‌وتنی مال و غه‌نیمه‌ت، یان جگه له‌م کارانه.

موسلمانانی خۆشه‌ویست لیره‌دا ئه‌وه‌ت بۆ دهرده‌که‌ویت که: که‌سی ریا باز ئه‌و
که‌سه‌یه کرده‌وه‌ی چاکه ده‌کات بۆ به‌ده‌ست هینانی پیزو پیاپه‌لدان و ستایشی
خه‌لکی، به‌لام کار کردن بۆ به‌ده‌ست هینانی دونیا ئه‌وه‌یه: موسلمانیک (که‌سیک)
کاریکی چاکه ده‌کات مه‌به‌ستی پیی به‌ده‌ست هینانی دونیا، له‌کاتیکدا هه‌ردوو
لایان خه‌ساره و مه‌ندن، په‌نا ده‌گرین به‌خوای په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو هۆکاریک که
ده‌بیته‌مایه‌ی توپه‌ بوون و سزای به‌ئیشی^(۲۴).

بۆیه چه‌ندین ده‌قی پیرۆز هاتوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که که‌سانی ته‌نها دونیا ویست
و ریا باز زه‌ره‌رمه‌ندن له‌دونیا و دواپۆژدا، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی:

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِيَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ﴾ (هود: ۱۵-۱۶).

واته: هه‌رکه‌سیک له‌ژیانی دونیادا ته‌نها مه‌به‌ست و هه‌ول و کۆششی دونیا و
جوانیه‌کانی بیته، ئه‌وه ئیمه له‌دونیادا ئاوات و مه‌به‌سته‌کانی ئه‌ده‌ینی "به

^(۲۴) أبو داود، كتاب العلم، باب: في طلب العلم لغير الله، ۳/۳۲۳، برقم ۳۶۶۴، وابن ماجه، في المقدمة،
باب الانتفاع بالعلم، ۱/۹۳، برقم ۲۵۲، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۱/۴۸.

ئەندازەى ويىستى خۇمان كە بىر پارمان لەسەر داوہ نەك بەمەبەست وەھەلپەو ھەموو ئاواتەكانى خۇيان" وە لە دونيادا بەرھەمى پەنجى خۇيان وەرئەگرن، وەلە دواپۇژدا ھىچ پاداشتى چاكەيان نادريتەو، وەھىچ خۇشى و ئيسراحتيان بۇ نىيە تەنھا ئاگرى دۇزەخ نەبيت، وە ئەو كەردەوانەى لە دونيادا ئەيان كەرد ھەمووى پوچەلە و وەرنەگىراوہ لای خواى پەروەردگار، چونكە بۇ خواى پەروەردگارىيان نەكردوہ و مەبەستيان رازى بوونى ئەو نەبووہ.

وہ ھەروہا فەرمويىتەى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (الإسراء: ١٨).

واتە: ھەر كەس ئىك مەبەستى تەنھا دونيا بيىت (لە كاتىكدا زۆر زوو بەسەر دەچيىت) ئەوہ ئىمە (بە ئارەزووى كەس ناكەين) بەلكو ھەرچىيەكمان بويت و بە ويىستى خۇمان و بە ھەر كەس ئىك كە ويىستمان ليبيىت دەيبەخشىن، پاشان لەدواپۇژدا ئەو جۆرە كەسانە (دونيا ويىستان) دەخەينە ناو ئاگرى دۇزەخوہ، بەسەر زەنشت كراوى پاونراويىوہ (بەردەوام فريشتهكان ئيش دەكەن بە لاشەو دليانداو نايەلن پشوو بەدن).

وہ ھەروہا فەرمويىتەى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ (الشورى: ٢٠).

واتە: ھەر كەس ئىك بەرھەم و خىرو پاداشتى دواپۇژى دەويىت و لە دونيادا كارى چاكەى بۇ دەكات، ئەوہ ئىمە ھەول و كۆششەكەى بە زيادەوہ پيدەبەخشىن، وە ھەر كەس ئىك كە تەنھا ويىستى دونيايەو دونياى دەويىت، ئەوہ ئىمە ھەندىك لە دونياى پيدەبەخشىن، بەلام لە دواپۇژدا ھىچ بەشىكى نىيە (لە نازو نىعمەت و خۇشەكانى بەھەشت).

وہ ھەروہا فەرمويىتەى: ﴿فَمَنْ الْكَاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آئِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (البقرة: ٢٠٠).

واته: هه‌ندیک له خه‌لکی هه‌یه که ده‌لێت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار هه‌رچیمان پێده‌به‌خشیت له دونه‌دا پێمان به‌خشه (ته‌نها داواى دونه‌دا ده‌که‌ن و دونه‌دا وێستن)، بێ‌گومان ئه‌و جووره که‌سانه له دوا‌پوژدا هه‌یج به‌شیکیان نییه‌.

وه پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: ﴿مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُتَعَلَّمُ بِهِ وَجَّهَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ يَعْنِي: رِيحَهَا" ﴿٢٥﴾

واته: هه‌ر که‌سێک عیلم و زانیاریه‌ک فی‌ر بێت (له‌و زانیاریانه‌ی که‌ فی‌ر بوونی ته‌نها ده‌بێت بۆ پازى بوونی خواى په‌روه‌ردگار بێت، زانستی شه‌رعی) هه‌ول نادات فی‌ری بێت ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له دونه‌دا ده‌ست به‌که‌وێت، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئه‌وه‌ حالێتی به‌ هه‌یج شیوه‌ک بۆنى به‌هه‌شت ناکات له دوا‌پوژدا (ناچێته به‌هه‌شته‌وه‌).

وه هاوه‌لی به‌ریزی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جابری کو‌ری عبدالله (ﷺ) فه‌رموده‌یه‌که‌مان له پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) بۆ ده‌گێرێته‌وه که فه‌رمووێته‌ی: ﴿لَا تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ لِتُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلَا لِتُمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَلَا لِتَخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَالْتَّارِ التَّارِ﴾ ﴿٢٦﴾.

واته: هه‌ول مه‌ده‌ن فی‌ری عیلم و زانیاری (شه‌رعی بێن) بۆ خو‌پادان و شانازی کردن به‌سه‌ر زانایاندا، وه بۆ ده‌مه‌ ده‌می و مونا‌قه‌شه‌ کردن له‌ گه‌ل که‌سانی نه‌فام و نه‌زاندا تا گومانیان بۆ دروست به‌که‌ن، وه هه‌ول مه‌ده‌ن فی‌ری عیلم و زانیاری بن بۆ هه‌لبژاردنی دانێشتگا‌کان (بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌سه‌رووی خه‌لکه‌وه‌ بیت یان زیاتر پێز لێگیراو بیت له دانێشتگا‌کاندا)، هه‌ر که‌سێک ئه‌و کاره بکات (عیلم و

(٢٥) ابن ماجه ٩٣/١، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، ٩٣/١، رقم ٢٥٤، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ٤٨/١، وصحيح الترغيب للألباني ٤٦/١، وفي الموضوعين أحاديث أخرى.

(٢٦) الدرامي ٧٠/١ موقوفاً، وابن ماجه عن أبي هريرة، في المقدمة، باب الانتفاع بالعلم والعمل به، ٩٦/١، رقم ٢٦٠، وحسنه الألباني في صحيح ابن ماجه ٤٨/١، وصحيح الترغيب والترهيب ٤٨/١.

زانیاری شهرعی فیڤر بیټ به مه بهستی یه کیټک له و سئ کاره) ئه وه بی گومان ناگری
بو هه یه، ناگری بو هه یه.

وه هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) عبدالله کوری مسعود (ﷺ) ده فه رمویټ:
پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویټه تی: ﴿لَا تَعْلَمُوا الْعِلْمَ لثَلَاثَ: لثَمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَتَجَادَلُوا بِهِ
الْعُلَمَاءَ، وَتُنَصِرُوا بِهِ وُجُوهَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ، وَابْتَعُوا بِقَوْلِكُمْ مَا عِنْدَ اللَّهِ؛ فَإِنَّهُ يَدُومُ وَيَبْقَى
وَيَنْفَذُ مَا سِوَاهُ﴾ (۲۷).

واته: عیلم و زانیاری شهرعی فیڤر مه بن بو ده مه ده می و موناقه شه کردن له
گه ل که سانی نه فام و نه زاندا تا گومانیان بو دروست بکه ن، یان بو مشت ومپر
کردن له گه ل زانایاندا، یان بو ئه وه ی سه رنج و پرووی خه لکی بو لای خوتان
پابکیشن، به لکو ئه و قسه و وتانه ی که ده یلین با ته نها بو پازی بوونی خوی
په روه ردگار بیټ، چونکه ته نها ئه وه به رده وامه و ده مینیتته وه، وه جگه له وه
هه مووی به سه ر چوو و براوه یه.

بو یه خوی په روه ردگار وه عدی ژیان خو شنی و به خته وه ری داوه به و که سه ی که
ته نها له به ر پازی بوونی خوی په روه ردگار کرده وه ی چاکه ده کات، هه روه ک
هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) انس ی کوری مالک (ﷺ) فه رموده یه کمان
له پیغه مبه ر وه (ﷺ) بو ده گپرتته وه که فه رمویټه تی: ﴿مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ
اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ
اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ﴾ (۲۸).

واته: هه ر که سیټ خه م و په ژاره و مه بهستی به ده ست هینانی سه رفرازی و

(۲۷) الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب: حدثنا قتيبة، ۶۴۲/۴، برقم ۲۴۶۵، وابن ماجه بنحوه من حديث
زيد بن ثابت رضي الله عنه، كتاب الزهد، ۱۳۷۵/۲، برقم ۴۱۰۵، وصححه الألباني في صحيح الجامع
۳۵۱/۵، والأحاديث الصحيحة ۹۵۰.

(۲۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب الزهد، باب: الرياء والسمعة، ۱۴۰۶/۲، برقم ۴۲۰۴، وحسنه الألباني في
صحيح سنن ابن ماجه ۴۱۰/۲.

پرگاری دواړوژ بېت، ئه وه خواى پوره دگار دهوله مهندي دهخاته دلييه وه، وه كارو باره كاني بو ريك و پيك دهكات، وه دونيا ديت بوى له كاتيكا زور ههولى بو نه داوه وازى لى هيناوه، وه هر كه سيك خه م و په ژاره و مه به ستي ته نها به دهست هينانى دونيا بېت، ئه وه خواى پوره دگار هه ژارى و نه بوونى دهخاته نيوان چاويه وه، وه كارو باره كاني له سهر گران و پهرش و بلاوو نارېك دهكات، وه دونيا نايات بوى ته نها ئه وه نده نه بېت كه بوى براوه ته وه و ديارى كراوه بوى.

باسى دووهم: جوړى نه و كارانهى كه بو به دهست هينانى دونيا دهكريت

كرده وه كردن بو به دهست هينانى دونيا چهند جوړيكي جياوازي هه يه، زاناي پايه بهرز محمدى كورى عبدالوهاب (رهحمتهى خواى لبيبت) باسى ئه وهى كردووه ئه وهى له ووتهى زانايان هاتووه سه بارهت به كرده وه كردن بو به دهست هينانى دونيا، چوار جوړى هه يه:

جوړى يه كه م: ئه و كرده وه چاكانهى كه زوربهى موسلمانان دهيكه ن بو په زامهندي خواى پوره دگار: له زهكات و نويژو خيرو چاكه كردن له گه ل خه لكيدا و گيړانه وهى مافه كانيان ئه گه ر لاي بوو، وه هاوشيوهى ئه و كرده واننه كه موسلمان دهيان كات، يان له بهر خاترى خواى پوره دگار واز له خراپه يه كه ديتيت، به لام به ئوميدى پاداشتى دواړوژ نايان كات، به لكو بو ئه وهى كه خواى پوره دگار خوى و مال و سهره ته كهى بپاريزيت، يان كه س و كاره كهى بپاريزيت، يان بو ئه وهى خواى پوره دگار به رده وام نازو نيعمه تى به سهردا بپريژيت، هيج مه به ستي به

دەست ھېناني بەھەشت نىيە، يان ھىچ مەبەستى پاكردن و ترسان لە دۆزەخ نىيە، بۆيە ئەم جۆرە كەسە پاداشتى كرده وەكەى لە دونيادا دراوہ تەوہ بەلام لە دواپۆژدا ھىچ بەشىكى نىيە لە نازو نىعمەت و خۆشەكانى بەھەشت، ئەمە لە ھاوہلى بەپىزى پىغەمبەر (ﷺ) ابن عباس (رضى الله عنهما) گىردراوہ تەوہ.

جۆرى دووہم: ئەم جۆرە زۆر گەورە تر و ترسناكترە لە جۆرى يەكەم، ئەويش ئەوہيە كەسيك كرده وەيەكى چاك دەكات، بەلام مەبەست و نىيەتى بۆ ئەوہيە تا خەلكى بيبينن و بە باشە باسى بكەن، نەك مەبەستى بە دەست ھېناني سەرفرازى دواپۆژ بىت، ئەم جۆرە لە زاناي پايە بەرز مجاھد (رەحمەتى خواى لىبىت) گىردراوہ تەوہ.

جۆرى سىيەم: بەندەيەك كرده وەى چاكە دەكات مەبەستى پىي مالى و سامانە، بۆ نموونە: كەسيك حەج لە جياتى كەسيكى تر دەكات (بدل الحج) تەنھا مەبەستى بە دەست ھېناني پارەو مالى نەك پازى بوونى خواى پەرەردگار و بە دەست ھېناني سەرفرازى دواپۆژ، يان كەسيك كۆچ دەكات بۆلاى موسلمانان بۆ دەست كەوتنى مالى دونيا، يان كەسيك جىھاد دەكات بە نىيەتى دەست كەوتنى مالى و غەنيمەت، يان فىرى عىلم و زانىارى دەبىت تەنھا بۆ بە دەست ھېناني شەھادەو پلەو پايە بە ھىچ شىوہيەك لە بە دەست ھېناني ئەو شەھادەيەدا نىيەتى پازى بوونى خواى پەرەردگار نىيە، يان كەسيك فىرى قورئانى پىرۆز بىت يان بەردەوام بىت لەسەر نوپۆزى جەماعەت لەبەر ئەوہى كارمەندىكى مزگەوتە، يان جگە لە م كارە خىرانە كە لە كاتى ئەنجامدانىندا ھىچ مەبەستى پازى بوونى خواى پەرەردگار نىيە.

جۆرى چوارەم: بەندەيەك كارى چاكە دەكات بە گوپرايەلى كردنى خواى پەرەردگار، وە دلسۆزى و نىيەت پاكى تىدايە بۆ خواى پەرەردگار "ئەو خوايە كە ھىچ ھاوہل و شەرىكى نىيە" بەلام لەسەر كاريكە ئەو كارە كوفرى گەورەيەو لە ئىسلام پىي دەردەچىت، وەكو كەسيك يەككە لە كارە

هه لوه شيننه ره وه كانی ئيسلام ده كات، چه ندی كاری چا كه ده كات هه مووی هه لده وه شيننیه وه، ئه مه له هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) أنسی كورمالك (ﷺ) و جگه له ویشه وه گيردراوه ته وه .

باسی سی یه م: ترسناکی و شوینه واره خرا په كانی ریا

ریا كردن ترسناکیه كه ی یه كجار زور و گه وره ی هه یه له سه ر تاك و كۆمه ل و ئوممه ت به گشتی، له بهر ئه وه ی كرده وه چا كه كان هه لده وه شيننیه وه " په نا ده گرین به خوی په روه ردگار " ترسناکی زور و گه وره ی ریا له م چه ند خاله ی لای خواره وه دایه :

۱. ریا زور ترسناكتره له سه ر موسلمانان له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده ججال، هه روه ك پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، قُلْنَا: بَلَى، فَقَالَ: الشِّرْكُ الْخَفِيُّ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيُرِيَنَّ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ﴾^(۲۹)

واته: ئایا هه والتان پیبده م ئه ی موسلمانان به و كاره ی كه زور ترسناكتره له سه ر ئیوه به لای منه وه له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده ججال*؟ ووتمان به لی: فه رمووی: ئه و كاره شیرکی شاراره و نهیننی یه (ریا كردنه)، ئه ویش ئه وه یه :

^(۲۹) الترمذي، كتاب الزهد، باب: حدثنا سويد، برقم ۲۳۷۶، ۴/۵۸۸، وأحمد ۳/۵۶، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي ۲/۲۸۰.

* واته: ریا ئه وه نده زور و شاراره یه له ناو ئوممه تی مندا، كات و شوینی دیاری كراوی نییه، بۆیه له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده ججال گه وره تره، چونكه ده رچونی ده ججال كاتی دیاری كراوی هه یه و هه موو موسلماننك ناگریتته وه، به لام ریا ئه وه نده شاراره یه و كاتیشی بۆ نییه، وه پووبه پووی زوربه ی هه ره زوری موسلمانان ده بیته وه، بۆیه ترسناكتره له فیتنه و ناشوبی مه سیحی ده ججال. بروانه: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح: الملا علی القاري (۱۵/۲۶۲).

کاتیک موسلمانیک نوپژ دهکات، نوپژدهکای دهپازینیتیهوه و جوانی دهکات کاتیک ههست دهکات کهسیک دهیبینیت و سهیری دهکات.

۲. پیا زور له ناو بهرتره له گورگیک کاتیک له پانه مهپیک ئەدات، پیغهمبهر (ﷺ) دهفهرمویت: ﴿مَا ذَبَانَ جَائِعَانَ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَادٍ مِنْ حَرَصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾^(۳۰)

واته: دوو گورگی زور برسی وازیان لیبهینریت تا ههلبکوتنه سهه پانه مهپیک ترسناکترو خراپتر نین له کهسیک که زور سووره له سهه کۆکردنهوهی مالی دنیا (ئهگه به حهرامیش بیت)، وه کهسیک ناوو باسی خوی دهربکات به هوی دینهوه (دین بکاته هۆکاریک بۆ دهههوتن و بهرز کردنهوهی خوی، واته: سوور بوونی کهسیک بۆ به دهست هیانی ئەم دوو کاره زور خراپترو تیکدهرتره لهو دوو گورگه برسییه کاتیک ههلهکوتنه سهه پانه مهپیک).

موسلمانی خوشهویست ئەمه نمونهیهکه پیغهمبهر (ﷺ) هیناویتییهوه ئەوهی تیا پوون کردۆتهوه: دین نامینیت و خراپ دهبیت به سوور بوونی موسلمانیک لهسهه کۆکردنهوهی مالی دنیا، لهبهه ئەوهی پیگری لی دهکات له پههستی خوی پهروهردگار، دین نامینیت و خراپ دهبیت به سوور بوونی موسلمانیک لهسهه دههکردنی ناوو باسی خوی به هوی دینهوه، واته: له دینداری و عیبادت کردندا مههستی پیا و ناو دههکردنه.

۳. ترسناکی پیا زور گهورهیه لهسهه کردهوه چاکهکان، لهبهه ئەوهی پیا بهههکتی کردهوه چاکهکان ناهیلیت و بهتالی دهکاتهوه "پهنا به خوی پهروهردگار" خوی پهروهردگار دهفهرمویت: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطَلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ

(۳۰) رواه مسلم، كتاب الزهد، باب: من أشرك في عمله غير الله ۴/ ۲۲۸۹، برقم ۲۹۸۵.

شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ (البقرة: ٢٦٤).

واته: ئەي ئيمانداران نەكەن خێرو پاداشتی چاکەكانتان پوچ و بەتال بکەنەوه به منەت کردن و نازاردانی دلی هەژاران، وهکو ئەو کەسەي کە مال و سامانی خۆی ئەبەخشیت لەبەر چاوی خەلکی بوو خو دەرخستن و پیاکردن، باوهپی تهواوی به خوای پەروەردگار و پۆژی دوایی نییه، جا نمونهی ئەو کەسانه به وینهی بهردیکی ساف وایه که خۆلێکی بهسەر وه بیته و بارانیکی به لێزمه ی بهسەر دا بباریت و هیچی بهسەر وه نههیلت و بهرهق و تهقی بهیهیلتیه وه حهقیقهتی دهبریکه ویت (ئینجا ئەو جوهره پیا بازو منهتبارانه) هیچ جوهره شتیکیان دهست ناکه ویت له وهی که بهخشیویانه، بیگومان خوای پەروەردگار پێنمونی کهسانی بیباوهپ و کافران ناکات (به هۆی خراپه و تاوانی خویانه وه).

موسلمانێ خۆشه و یست ئەوه یه شوینه واری خراپی ریا که بهرکهت و پاداشتی کرده وه چاکه کان ناهیلیت و بهتالی دهکاته وه، له کاتی کدا خاوه نه که ی هیچ تواناو دهسه لات و پشتیوانی نییه و ناتوانی بیگیریتیه وه (واته: خێرو پاداشتی کرده وه چاکه کانی).

وه خوای پەروەردگار دهفه رمویت: ﴿أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ (البقرة: ٢٦٦).

واته: ئایا هیچ کەس له ئیوه ههز دهکات باخیکی هه بیته پیک هاتبیت له دار خورما و جوهره ها رهزه تری و چه ند جوگه و پوباریک به ژیر دره خته کانیدا پروات بوو خاوه نه که ی، له کاتی کدا خاوه نه که ی تووشی پیری بو بیت و چه ند نه وه و مندالیکی لاوازی هه بیت، که چی له ناکاو گه رده لولیک گروگه رمیه کی به هیزی تیدا بیت هه لکو تیته سه ری و یه کسه ر بیسو تینیت؟! (به راستی ئەمه زۆر جیی داخ و نیگه رانییه،

چونکه نه خۆی له بهر پیری، نه مندالی له بهر بی هیزی ناتوانن باخه که ئاوه دان بکه نه وه، ئا به و شیوهیه خوای پهروهردگار ئایهت و به لگه و نیشانهی خۆی دهخاته پیش چاوتان و پوونی دهکاته وه بۆ ئه وهی تیئفکرن و بیربکه نه وه (خۆتان مایه پوچ و پهنج به خهسار نه کهن، کرده وه کانتان به ریاکردن به تال مه که نه وه).
 موسلمانان خۆشه ویست ناگاداربه و باش بزانه که کرده وه چاکه کان له بنه پهدا، وهکو باخیکی زۆر گه وره وایه که پر بیته له دارو درهخت و میوهی جوان و به تام، ئایا کهس کهس هه ز دهکات ئه و به رو بووم و باخه زۆر گه وره و پر له دارو درهخت و میوه جوان و به تامه ی هه بیته، پاشان ریا لئی بدات و بیبات و پوچه لئی بکاته وه، له کاتی کدا ئه و په رپی پیویستی پییه تی.

وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموده یه کی قودسیمان له خوای پهروهردگار وه بۆ ده گێرپه ته وه، که خوای پهروهردگار فه رموویه تی: ﴿أَنَا أَغْنِي الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ مَعِيَ فِيهِ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشْرَكَهُ﴾^(۳۱).

واته: من (خوای پهروهردگار) له هه موو خاوه ن شه ریک و هاوه لداران ده وله مه ن ترم (واته: من ده وله مه ندم و پیویستم به شه ریک و هاوه ل نییه) بۆیه هه رکه سیئ کرده وه یه ک بۆ من ئه نجام بدات و که سیئکی تری تیا شه ریک بکات (ریا بکات) ئه وه واز له و کرده وه یه دینم بۆ ئه و که سه ی که ئه نجامی داوه بۆی، واته: کرده وه ی ریا باز پوچ و به تاله و هه یچ پاداشتی تیدا نییه، به لکو تاوانباریشه)*، بۆیه هه ر که سیئ کرده وه یه کی چاکه بکات و هاوه ل بریار بدات بۆ من له و کرده وه یه دا ئه وه واز له و کرده وه یه دینم بۆ ئه و که سه ی که ئه نجامی داوه بۆی.

وه له فه رموده یه کی تر دا پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموویت: ﴿إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأَوْلِيْنَ

^(۳۱) الترمذی، کتاب تفسیر القرآن، باب: ومن سورة الكهف، ۳۱۴/۵، برقم ۳۱۵۴، من حدیث أبي سعد بن أبي فضالة الأنصاري ﷺ، وابن ماجه، كتاب الزهد، باب الرياء والسمعة، ۱۴۰۶/۲، برقم ۴۲۰۳، وحسنه الألبانی فی صحیح الترغیب والترهیب ۱/۱۸، وفی صحیح الترمذی ۳/۷۴.
 * بیوانه: شرح النووي علی مسلم، باب: من أشرك في عمله غير الله، (۳۷۰/۹/۵۳۰۰)،

وَالْآخِرِينَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ نَادَى مُنَادٌ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ اللَّهُ أَحَدًا فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرْكِ ﴿٣٢﴾.

واته: كاتيك خواى په روهردگار سه ره تاو كوتايى دروست كراوه كاني زيندوو ده كاته وه و كويان ده كاته وه له دواړوژدا "بو پوژنيك كه هيچ گوماني تيدا نيه ديټ" بانگ كهريك بانگ ده كات و ده فهرموويت: هه ركه سيك له دونيادا كرده وه يه كي چاكي بو خواى په روهردگار كرده يټ و شهريكي بو خواى په روهردگار بريار دايټ بو (پي اي كرده يټ تيدا) نه وه با بچيت پاداشتي كرده وه كه ي لاي جگه له خواى په روهردگار وه بگريټ، خواى په روهردگار له هه موو خاوهن شهريك و هاوه لداران دهوله مه ند تره (واته: دهوله مه ند و پيوستي به شهريك و هاوه ل نيه).

٤. رپا كردن هوكاره بو سزاي دواړوژ، هه ر بو يه يه كه م كو مه ل له موسلمانان كه ناگري دوزه خيان پي گهرم و داخ بكرټ: قورئان خوئينيك، تيكوشه ريك، خيركه ريك به ماله كه ي بووه، نه و كاره باشانه يان كرده وه بو نه وه ي پييان بو تريټ: فلانه كه س قورئان خوئين بووه، فلانه كه س نازا بووه، فلانه كه س به خشنده و خيركه ر بووه، كرده وه كانيان ته نها له بهر خاتري خواى په روهردگار نه بووه.

٥. رپا كردن هوكاره بو ريسوايي و بچوكي و سووكي و نابروچوون، پيغه مبه ر ﴿اللَّهُ﴾ ده فهرمويت: ﴿مَنْ سَمِعَ اللَّهَ بِهِ، وَمَنْ يُرَائِي يُرَائِي اللَّهَ بِهِ﴾ ﴿٣٣﴾. واته: هه ر موسلماننيك رپايي بكات له كرده وه كانيدا، وه بيه ويټ خه لكي بيبيستن

(٣٢) رواه مسلم في صحيحه، كتاب الإمارة، باب من قاتل للرياء والسمعة استحق النار، ١٥١٤/٣، برقم

(٣٣) متفق عليه: البخاري، كتاب الرقاق، باب الرياء والسمعة، ٢٤٢/٧، برقم ٦٤٩٩. ومسلم، كتاب

بۆ ئهوهى رېزى لى بگرن و به گه ورهى بزنان و برويان و ابىت ئه و كه سه چاكه كاره، ئه وه له پۆزى دواييدا خواى په روه رداگار عه يب و خراپه و نيهت خراپه كهى ئاشكرا ده كات و ده يگه يه نييت به خه لكى تا خراپه كهى ئاشكرا بىت و بزنان كه سىكى نيهت خراپ بووه ^(۳۴).

۶. پياكردن هۆكاره بۆ بى بهش بوون له پاداشتى دواپۆز، پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو يت: ﴿بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّنَاءِ وَالذِّينِ وَالرَّفْعَةِ وَالتَّمَكِينِ فِي الْأَرْضِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ عَمَلًا آخِرَةً لِلدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ ^(۳۵).

واته: مژده بىت بۆ ئه م ئوممه ته به سه ركه و توويى و سه رفرازى و دين به رزى و پله و پايه به رزى و ده سه لات گرتنه ده ست له سه ر زه ويذا، بۆيه (ئاگاداربن) هه ر موسلماننك كاريكى چاكه بكات بۆ به ده ست هينانى به رژه وه ندى دنيا ئه وه به هيج شيوه يه كه له دواپۆزدا به شى نيهه (له نازو نيعمه تى خو شى به هه شت، پاداشتى كرده وه چاكه كانى نادريته وه چونكه بۆ خواى په روه رداگارى نه بووه).

۷. پياكردن هۆكاره بۆ دۆران و ژيركه وتنى ئه م ئوممه ته، پيغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو يت: ﴿إِنَّمَا يَنْصُرُ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِضَعْفِهَا بِدَعْوَتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَإِخْلَاصِهِمْ﴾ ^(۳۶).

واته: ئاگاداربن و باش بزنان كه خواى په روه رداگار ئه م ئوممه ته سه رده خات (به سه ر دوژمنانيدا) به بى ده سه لات و هه ژاره كان: به پارانه وه و نويز و دل سو زى و نيازپاكيه كه يان بۆ خواى په روه رداگار.

ئه م فه رموده يه ئه وه پوون ده كاته وه كه نيهت پاك بوون (له كرده وه

^(۳۴) بروانه: شرح مسلم للنووي (۱۱۶/۱۸).

^(۳۵) رواه النسائي بلفظه، كتاب الجهاد، باب الاستنصار بالضعيف، ۴۵/۶، برقم ۳۱۷۸، وأصله في صحيح البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب من استعان بالضعفاء والصالحين في الحرب، ۲۹۶/۳، برقم ۲۸۹۶، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۶/۱.

^(۳۶) مسند أحمد ۱۳۴/۵، والحاكم ۴/۱۸، وصححه الألباني في صحيح الترغيب ۱۵/۱.

چا که کاندای بۆ خوای په روهردگار هۆکاره بۆ سه رکه وتنی ئەم ئوممه ته به سه ر
دوژمنانیدا، وه ریاکردن هۆکاره بۆ دوپان و ژیرکه وتنی ئەم ئوممه ته ! .

۸. ریاکردن گومپایی و سه رلیشییوای زیاتر ده کات، خوای په روهردگار

ده رباره ی دوو پوه کان ده فه رمویت: ﴿يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَلَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَذِّعُونَ إِلَّا

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾﴾ (البقرة: ۹-۱۰)

واته: ئەوان (دوو پوه کان) به خه یالی خۆیان وا ده زانن خوای په روهردگار و ئەو
که سانه ده خه له تینن که باوهرداری راسته قینه ن!! که چی ئەوان جگه له خۆیان
که سیان پێناخه له تیت، به لام هه ست ناکه ن و بیرناکه نه وه، ئەوان له دل و
ده روونیا نندا نه خۆشی بی باوه رپی و هه سوودی و رق و کینه و ریا هه یه، خوای
په روهردگاریش (به هۆی سه رخستنی هه ق و ئیمانداران) ئەوه نده ی تر ده ردوو
نه خۆشیان گرانت تر ده کات و سزایه کی سه ختیش (له دنیا و دواړوژدا) چاوه رپیانه
به هۆی درۆکردن و (ریا و دژایه تیان بۆ ئیسلام).

باسی چواره م: جوړو ورده کارییه کانی ریا

جوړه کانی ریا زۆن (خوا په نامان بدات لپی)، پوون کردنه وه ی جوړه کانی به م

شیوه یه ی لای خواره وه یه:

یه کهم جوړی پیا نه وویه: بهنده یه کاتیک کرده ویه کی چاکه دهکات مه بهستی پازی بوونی خوا نییه، به لکو مه بهستی نه ویه و هزدهکات خه لکی بزنانن نه و کرده و چاکه یه ی کردوه، به هیچ شیوه یه نییه تپاکی تیدا نییه بو خوی په روهردگار، نه مه جوړیکه له دووړووی و نیشانه یه که له نیشانه کانی دووړووه بی باوه په کان.

دووهم: نییه و مه بهستی نه و بهنده موسلمانان بو خوی په روهردگار، به لام کاتیک هه ست دهکات خه لکی سهیری دهکن و ده بیینن یه کسه ر خوی گورجوگول دهکات و عبادته ته که ی ده پازینیته وه، نه م کاره شیرکی شاراوه و نهینیه، هه ر بویه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا كُفِّرُكُمْ وَالشِّرْكَ السَّرَائِرِ﴾، قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا شِرْكُ السَّرَائِرِ؟ قَالَ: "يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي فَيَزِينُ صَلَاتَهُ جَاهِدًا لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ النَّاسِ إِلَيْهِ فَذَلِكَ شِرْكُ السَّرَائِرِ" (۳۷).

واته: نه ی موسلمانان ناگدارین له بریاردانی شیرکی شاراوه و نهینیه، هاوه لان (خوایان لی پازی بیت) ووتیان نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) شیرکی شاراوه و نهینیه چی یه؟ فهرمووی: موسلمانیک هه لده ستیت و نویتز دهکات هه ول و کوشش ده دات و نویتزه که ی جوان دهکات کاتیک هه ست دهکات و خه لکی سهیری دهکن و تیدده پروانن، نا نه ویه شیرکی شاراوه و نهینیه.

سئیه م: بهنده یه کی موسلمان ده ست دهکات به کردنی عبادته تیک وه ته وای دهکات هه ر نییه تی بو خوی په روهردگار، به لام کاتیک ده زانریت نه و عبادته ته ی کردوه به باشه باس ده کریت دللی پیی خوش ده بیت، وه هه ز دهکات خه لکی به باشه باسی بکه ن و به چاوی پیزه وه سهیری بکه ن و به گه وره ی بزنانن، وه به هوپه وه دونیای ده ست بکه ویت (زیاتر پیزی لیبگرن و جیاوازتر سهیری بکه ن له

(۳۷) أخرجه ابن خزيمة في صحيحه ۶۷/۲، برقم ۹۳۷، وأخرجه البيهقي في السنن، ۲/۲۹۱، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب ۷/۱.

كۈپىن و فروشتىن و مامەلەكانى تىردا، بۇيە ئەم دىلخۇش بوونە بە باش باس كىردنى خەلك و زياتر حەز بوون بە پىز لىگرتن و بە دەست ھىنانى مەبەستى بە لگەيە لەسەر ئەوھى ئەو كەسە شىركى شاراوھو نەھىنى تىدايە (پىيا).

چوارەم: پىيا كىردن بە لاشە: بۇ نەمۇنە كەسەك بى تاقەتى و پەنگ زەردى دەردە بىر پىت بۇ ئەوھى پىشانى خەلكى بدات كە عىبادەتى زۆرە و زۆر ترسى قىيامەتى ھەيە، وە جارى وا ھەيە ئەو بەندەيە پىيا كىردن بە دەنگ نىزم كىردن و لىئو ووشك بوون دەردە خات بۇ ئەوھى پىشانى خەلكى بدات كە بە رۆژوھ.

پىنچەم: پىيا كىردن لە پووى جىل و بەرگەوھ: وەكو كەسەك جىلى كۆن و دىراو لە بەر بكات بۇ ئەوھى پىيا بلىن بە پاستى كەسەكى دۇنيا نەويستە، يان جارى وا ھەيە دەبىنىت جىل و بەرگەك ئەگەر ھەر كەسەك بىپۆشەت خەلك دەلەن: زاناو شارەزايە ئەم كەسەش ئەو جىلە دەپۆشەت بۇ ئەوھى پىيا بلىن زاناو شارەزايە.

شەشەم: پىيا كىردن بە ووتە: ئەم جۆرە زياتر كەسانى دىندارترو ئەو كەسانەي كە پىنمۇنى و ئامۆزگارى خەلك دەكەن، يان شارەزا بوون و لە بەر كىردنى شوپىنە وارو بەسەرھات بۇ مۇناقەشەو دەمە دەمى كىردن و دەربىنى عىلم و شارەزايى.

حەوتەم: پىيا كىردن بە كىردەوھ: وەكو پىيا كىردنى نوپۆكەرىك بە دىرپۆكەندەوھى پىكوع و سوجدەو دەربىنى خىشوع، يان پىيا كىردن لە پۆژوگرتن و حەج كىردن و خىر كىردندا.

ھەشتەم: پىيا كىردن بە ھاوپىيان و سەردان كەران: وەكو كەسەك داوا لە زاناو پىياوچاكان بكات تا سەردانى بىكەن بۇ ئەوھى بوترىت فلانە كەس سەردانى مالى فلانە كەسى كىرد (وەكو دەربىنى پىزوغەورەبىيەك)، يان دەعوەتى خەلك دەكەت بۇ ئەوھى بوترىت: بە خوا فلانە كەس پىياوچاكا دىوتە چۆن كەسانى دىندار ھاتوو چۆى دەكەن و سەردانى دەكەن؟

نۆيەم: شكاندەوھى نەفسى خۆت لە ناو خەلكىدا، دەتەوئەت لە ناو خەلكىدا وا خۆت پىشان بەدەيت كە تۆ كەسەكى بى فىز و بى ئارەزوىت، بە ھۆى ئەو خۆ

شكاندنە وە يەتە وە دەتە وە يەت خۆت بەرز بکە يەتە وە و خەلکی بە باشە و بئەفیز باسەت بکەن کە ئەم کارە لە شاراوەتەرتین جۆرەکانی پیاپە.

دەپەم: لە وردتەرتین و شاراوەتەرتین جۆرەکانی پیا ئە وە يە: مومسلماننیک عیبادەت و کردە وە ي چاکە تەنھا بۆ پارزی بوونی خوا دەکات، بە شپۆ وە يەکی وایە وە يت کەس پئی بزانیەت، وە حەز ناکات ئە و عیبادەتە ي ئاشکرا بیەت و دەربکە وە يت، بە لام لە گەل ئە وە دا کاتیک دە چیتە ناو خەلکی:

❖ حەز دە کات خەلکی ریزی لیبگرن و سەلامی لیبکەن.

❖ حەز دە کات خەلکی بە گە و رە ي بزانی، وە کاتیک دە بیین بە گە رمی پيشوازی لیبکەن.

❖ حەز دە کات خەلکی بە باشە و پیا و چاک ناوی بیین (بۆ نمونە: حەز دە کات پئی بلین: ماموستا فلان کەس، یان شیخ فلان کەس، یان کاک فلان کەس... هتد) چەند پیا و یکی باشە و بە کە لکە بۆ خەلک، وە کە سیکي کۆمە لایە تیە، یان ئا و هاو ئا و هایە.

❖ حەز دە کات خەلکی زوو کارەکانی بۆ جی بە جیبکەن (حەز دە کات لە هە موو جیبکە کاری بروت و دوا نە کە وە يت، بە هۆی ئە و ناو و پيشە يە ي کە هە يە تی).

❖ حەز دە کات خەلکی لە کرین و فروشتندا جیا واز لە کەسانی تر مامە لئە ي لە گە لدا بکەن.

بۆ يە هە رکاتیک بینیتی خەلکی بە و شپۆ وە يە مامە لئە ي لە گە لدا ناکەن دللی تەنگ دە بیەت، وە کو ئە وە ي دە يە وە يت ریزدار بیەت و بە گە و رە بزانیەت و مامە لئە ي تاییە تی لە گە لدا بکریەت بە هۆی ئە و عیبادەت و کردە وە چاکانە ي کە بە نە پنی دە یان کات. **یانزە يە م:** یە کیکي تر لە ریا زۆر ردو و شاراوەکان ئە وە يە: مومسلماننیک دل سۆزی و نیاز پیا کیه کە ي بکاتە هۆ کاریک بۆ بە دە ست هی نانی ئە و مە بە سستە ي (کارە ي) کە خۆی دە يە وە يت، زانای پایە بەرز ابن تیمیة (رە حمە تی خوا ی لیبیەت) دە فە رمو یەت: ﴿گیردرا وە تە وە کە ئیمامی أبو حامد الغزالي (رە حمە تی خوا ی لیبیەت) بۆ ي باس کرا وە

گوايه هر كه سيك چل پوژ دل و دەررون و نيازى خوئى پاك بكاتەوه بو خواى
پەروردگار ئەوه دانايى و ليزانى له ناو دليەوه هەلدەقولت و ديتە سەر زمانى،
ئيامى الغزالي دەفەرموئە: منيش كه ئەوهم بيست چل پوژ دل و دەررون و نيازى
خۆم پاك كردهوه بو خواى پەروردگار، بەلام هيچم بەدى نەكرد لەوهى كه
بەتەماى بووم، بۆيه ئەم مەسەلەيەم بو هەندىك له دانايان و زانايان باس كرد،
ئەوانيش پييان ووتم: تو دل و دەررون و نيهەتى خۆت پاك كردۆتەوه بو بە دەست
هيئانى دانايى (مەبەستى خۆت)، نەك نيهەتى خۆت پاك كردبۆتەوه بو خواى
پەروردگار^(٣٨).

بۆيه موسلمانى خۆشهويست جارى واهەيه بەندەيهكى موسلمان مەبەستى له
نيازپاكيەكەى بە دەست هيئانى لەسەرخۆيى و داناييه، يان بو ئەوهى خەلكى بە
گەرەى بزنان و باسى بكن بە باشە، يان جگە لەم مەبەستانە، ئەم شتانە
بە دەست نايات بە نيهەت پاك كردنەوه و ئىخلاص بو خواى پەروردگار (دروست
نيهە دیندارى و له خوا ترسان بو ئەوه بە كار بهيترت)، بەلكو بە دەست هيئانى
ئەو شتانە پيوسته بە كار كردن بۆيان.

^(٣٨) برّوانة: درء تعارض العقل والنقل لابن تيمية ٦/٦٦٦، ومنهاج القاصدين ص ٢١٤-٢٢١، والإخلاص
للعوايشة ص ٢٤، والإخلاص والشرك الأصغر للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف ص ٩، والرياء لسليم الهلالي
ص ١٧.

باسی پینجه م: به شه کانی ریواو شوینه واری خراپی له سه ر کرده وه چاکه کان

ریا (خوای په روه ردگار په نامان بدات لئی) چهند به شیکی هیه، که پیوسته له سه ر هه موو موسلمانیک شاره زایان بیت، تا لییان پابکات و خوئی لییان بپاریزیت، ئەو به شانە به م شیوه یه ی لای خواره وه یه:

۱. کردنی ئەو کرده وه یه یه کپارچه و به گشتی بۆ ریایه، مه به ست به کردنی تنها پیاکردن و خوده رخستنه له بهر چاوی خه لکی، وه کو حالئ دوپروه کان، خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَأَوْنَ لِلنَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۱۴۲)

واته: وه کاتیک هه لده ستن بۆ نویتز کردن (دووپروه کان) زۆر به له ش گرانی و ته مبه لئ هه لده ستن (له بهر ئەوه ی نیه تیان رازی بوونی خوای گه وره نییه تیایدا، وه باوه ریان پی نییه، وه له ماناکه شی تیئاگه ن)، ئەو دووپروانه ریایی له بهر خه لکی ده که ن (دلسۆز و نییه ت پاک نین)، وه یادو زیکی خوا نا که ن مه گه ر زۆر به که می نه بیت.

ئەم پیاکردنه به و شیوه یه زۆر به که می له ئیمانداریک پوو ده دات له نویتزی فه رزو پۆژوودا، به لام هه ندی جار له زه کات و هه ج و کرده وه ئاشکراکاندا پوو ده دات، گومان له وه دا نییه ئەم کرده وه یه (ریایه) کرده وه چاکه کان هه لده وه شیئیتیه وه، وه شایسته ی سزاو توپه یی خوای په روه ردگار ده بیت، (په نا ده گرین به خوای په روه ردگار).

۲. کردنی ئەو کرده وه یه له بنه رته دا بۆ خوای په روه ردگار به لام هه ر له بنچینه وه ریای تیکه ل ده کات، ئەم جوړه شیان به لگه کان له سه ر ئەوه ن که پوچه ل و به تال و هه لوه شاوه یه.

۳. بنه پرتی ئه و کرده و هیه بۆ خوی پهره دگاره به لام له ناکاو له ناو عیاده ته که دا پریای تیده که ویت، له م کاته دا ئه و عیاده ته له دوو حالته به دهر نییه:

یه که م: سه ره تای عیاده ته که په یوه ندی به کۆتایی عیاده ته که وه نییه، له م کاته دا سه ره تای عیاده ته که دروست و وه رگراوه (إن شاء الله) به لام کۆتاییه که ی به تال و وه رنه گراوه، بۆ نمونه: که سیک بیست دیناری پییه ده یه ویت بیکات به خیر، ده دیناریانی به خشی ته نها بۆ رازی بوونی خوی پهره دگار، پاشان ده دیناره که ی تری به خشی به لام له کاتی به خشینیدا پریای تیکه ل ده کات، بۆیه له م کاته دا خیری یه که م (ده دیناری یه که م) دروست و وه رگراوه، به لام ده دیناره که ی تری به تال و وه رنه گراوه چونکه پریای تیکه ل کردوه.

دووهم: سه ره تای عیاده ته که په یوه سته و په یوه ندی به کۆتاییه که یه وه هیه، له م کاته دا موسلمان له دوو حالته به دهر نییه:

أ- ئه و پریایه به سه ریدا دیت به لام ئه م به نده موسلمان ده یگپرتیه وه و دل خوش نابیت پیی، وه پشتی لی هه لده کات و پیی ناخوشه، بۆیه ئه مه زیانی پیناگه یه نیت به بی پاجیایی له نیوان زانایاندا، هه روه ک پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمَّتِي مَا حَدَّثتَ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ يَتَكَلَّمُوا أَوْ يَعْمَلُوا﴾^(۳۹).
واته: خوی پهره دگار ده بوری و خوش ده بیت له و کارانه ی که به دلدا دیت ئه گه نه یکه ن به قسه یان به کرده وه.

ب- کاتی که ئه و به نده یه ده سته ی کرد به عیاده ت پریای تیکه ل ده بیت و به رده وامه له گه لیدا و دلی ئارامه پیی و به رنه نگاری نابیته وه، به لکو حه زی پی ده کات، بۆیه هه موو عیاده ته که ی (بۆ نمونه نوێزه که ی) به تال ده بیته وه له سه ر

(۳۹) مسلم، کتاب ایمان، باب: تجاوز الله عن حدیث النفس والخواطر بالقلب إذا لم تستقر، ۱/۱۱۶، برقم

بۇ چوونى راستى زانايان، لەبەر ئوۋەى عىبادەتەكە سەرەتاكەى پەيوەستە بە كۆتايىيەكەى، بۇ نموۋنە: كەسەك دەست دەكات بە نوپۇز كۆردن و نىيەتى تەنھا بۇ خوۋى پەرورەدگارە، بەلام لە پركاتى دوۋەمدا رپاى تىكەل دەبىت بەردەوام دەبىت لەگەلدا تا پركاتى كۆتايى، هېچ بەرەنگارى نابىتەۋە و رەتى ناكاتەۋە، بۇيە ئەم نوپۇزە ھەموۋى بە تال دەبىتەۋە لەبەر ئوۋەى سەرەتاو كۆتايىيەكەى پەيوەستە بە يەكەۋە.

۴. لە دوۋى تەۋابوونى عىبادەتەكە رپا دروست بىت^(۴۰): ئەگەر بەندەيەكى موسلمان كۆردەۋەيەكى چاكەى كۆرد بە دلسۆزى و نىيەت پاكىەۋە بۇ خوۋى پەرورەدگار، پاشان خوۋى پەرورەدگار باس و ۋەسفى چاكى خستە ناو دلى موسلمانانەۋە، ئەم موسلمانە دل خۆشە بە فەزل و رەحمەتى خوۋى پەرورەدگار، ئەگەر موژدەى خۆشى پى بدرىت هېچ زىانى پى ناگات، ھەر بۇيە پرسىار كرا لە پىغەمبەر (ﷺ) دەربارەى موسلمانىك كۆردەۋەى خىرو چاكە دەكات تەنھا بۇ خوۋى پەرورەدگار، پاشان خەلكى باسى دەكەن بە چاكە و ستايشى دەكەن، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ﴿تلك عاجل بشرى المؤمن﴾^(۴۱).

ۋاتە: ئەۋە موژدەيەكى خۆشە پىشخراۋە بۇ موسلمان لە دونيادا (باس كۆردنى بە خىرو چاكە).

(۴۰) بروانە: فتاوى ابن عثيمين ۲/۳۰.

(۴۱) مسلم، كتاب البر والصلة والآداب، ۴/۲۰۳۴، برقم ۲۶۴۲.

باسی شه شه م: هوکارو پائنه ره کانی ریا کردن

بنه پرتی ریا بریتیه له چه زکردن به پله وپایه ی به رز، هرکه سیك خوده رخستن و چه زکردن به پله وپایه به رزی زال بیت به سهر دلیدا نه وه به رده وام مه به سستی ته نها چاودی ری کردنی خه لک ده بیت (هول دهدات نه و کارانه بکات که خه لکی چه زیان لئی) دلی په یوه سته پیاننه وه، ریایان له بهر ده کات، بویه له ووته و کرده وه و هلس و که وتیدا ته نها ده پروانیتته نه و کارانه ی که ده بیتته مایه ی پله به رزی بوی له ناو خه لکید، به راستی نه م کاره بنه پرتی هه موو نه خوشی و به لایه که، چونکه هرکه سیك چه زی به و خوده رخستن و چه زکردن به به رزی و پله وپایه بیت، نه وه بی گومان تووشی ریا کردن ده بیت له عیباده ته کانیدا، وه تووشی چه ندین کاری تاوان و چه رام ده بیت، نه م کارو نییه ته زور ئالوزو شاراویه هیچ که س هه سستی پی ناکات ته نها زانایانی شاره زا به خوی په روه ردگار و خوشه ویستانی.

بویه نه گهر نه م هوکارو نه خوشیه کوشنده یه شیبکه ینه وه نه وه ده گهریتته وه بو

سی بنه پرت:

۱. چه زکردن به سوپاس و ستایشی خه لکی.

۲. پاکردن له گلهیی و سه رزه نشتی خه لکی.

۳. به ته ما بوونی ئه و شتانهی که له ژیر دهستی خه لکیدا ههیه^(۴۲).

ئه وهی به لگه بیته له سه ر ئه مه ئه و فه رموده هیه که ها وه لئی به ریژی پیغه مبه ر
(ﷺ) أبو موسی الأشعري (ﷺ) ده یگی ریته وه و ده فه رمو یته: ﴿جاء رجل إلى النبي
ﷺ فقال: الرجل يُقاتل شجاعة، ويُقاتل حمية، ويُقاتل رياءً فأبي ذلك في سبيل الله؟ قال
(ﷺ): من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله﴾^(۴۳).

واته: پیاویک هات بۆلای پیغه مبه رو (ﷺ) ووتی: پیاویک جیهاد بکات و
تیبکۆشیته بۆ ئه وهی پیی بلین نازایه، وه پیاویک جیهاد بکات و تیبکۆشیته به
ده مارگیری، وه پیاویک جیهاد بکات و تیبکۆشیته بۆ ریا و خۆده رخستن، ئایا له م
سی جۆره که سه کامیان جیهادو تیبکۆشانه که ی له ری خوای په روه ردگار دایه؟
پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمو ی: هه ر که سیک (موسلمانیک) جیهاد بکات و تیبکۆشیته بۆ
ئه وهی ووتی خوای په روه ردگار (دینی خوا) به رزو بلندو سه رکه وتوو بیته
به راستی ئه و هه ول و جیهادو تیبکۆشانه له ری خوای په روه ردگار دایه.

ووته که ی ئه و پیاوه که ووتی: ﴿یقاتل شجاعة﴾ واته: بۆ ئه وهی باسی غیرهت و
نازایه تی بکریت و سوپاس و ستایش بکریت.

وه: ﴿یقاتل حمية﴾: خوی به گه وره ده زانیته له وهی که لئی به رنه وه و زال بن
به سه ریا، یان زهم و لومه بکریت.

وه: ﴿ویقاتل رياءً﴾: بۆ ئه وهی شوینی ببینریت، ئا ئه مه یه چه زکردن به پله و پایه

^(۴۲) پروانه: مختصر منهاج القاصدين لابن قدامة ص ۲۲۱-۲۲۲.

^(۴۳) متفق عليه: البخاري، كتاب الجهاد والسير، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، ۲۷۲/۳، برقم
۲۸۱۰، ومسلم، كتاب الصلاة، باب من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله، ۱۵۱۲/۳، برقم

بهرزی له ناو دلی خه لکیدا.

جاری واهه یه که سیك هه ز ده کات به باشه باس بکریت له ترسی گله یی و سه رزه نشتی خه لکی، بۆ نمونه: که سیکی ترسنوک له نیوان کۆمه له که سیکی ئازادا، ئەم که سه ترسنوکه خوی ده گریت و پاناکات له ناو جهنگدا یان شوینیکی ترسناکدا بۆ ئه وه ی گله یی لی نه که ن و سه رزه نشتی نه که ن.

یان که سیك فه توا ئه دات به بی عیلم و زانیاری له ترسی ئه وه ی پیی نه لین نازانیت، به پاستی ئەم کارانه پالنه رن بۆ پیا کردن، بۆیه موسلمانانی خوشه ویست ئاگاداربه و خۆت بپاریزه .

باسی جهوتهم: ریگا چاره ی به ده ست هیئانی نییه ت پاک و چاره سه ری پیا

موسلمانانی خوشه ویست زانرا که پیا کردن کرده وه چاکه کان هه لده وه شیئیتته وه ،

وه هۆكاره بۆ تورپهیی و سزای خوای پهروهردگار، وه یهكیكه له كاره له ناو بهرهكان، وه ترسناکی بهسهر موسلماننه وه زۆرترو گهوره تره له فیتنه و ئاشوبی مهسیحی دهجال.

بۆیه ههر كاریك ئهوه ترسناکی بیته باش وایه موسلمان ئاگادار بیته و قوڵی ههلبمالیته بۆ لابردن و چارهسهركردنی (ریا)، وه بنچینه و لق و پۆپهیی ریا نههیلت، لهو چارهسهرانهیی كه ریا نههیلت و نییهت پاکی پی بهدهست دیت ئه م هۆكارانهن (به پشتیوانی خوای پهروهردگار):

۱. شارهزابوون زانینی ئهوه جووره كردهوانهیی كه بۆ به دهست هینانی دونیا دهكریت، وه زانینی جوورو بهش و پالنه رو هۆكاره كانی ریا، پاشان برین و دهركردنی ئهوه نهخۆشیه كوشندهیه له پهگه وه، له پیشیشدا باسی ئه مانه مان کرد.

۲. ناسینی گهورهیی خوای پهروهردگار به ناوو سیفات و كاره كانی، ناسینیکی راست و دروست به تیگه یشتنیکی راست و دروست له قورئانی پیروژ و سوننهت لهسهر مه نهج و پیبازی ئه هلی سوننه و جهماعه، چونكه ههر كاتیك بهندهی موسلمان زانیتی ته نهها خوای پهروهردگار قازانج و زیان، سه ره برز كردن و زهلیل و سه رشۆر كردنی به دهسته، به خشین و نه به خشین، ژياندن و مراندنی به دهسته، خوای پهروهردگار ئاگاداره به خیانته تی چاوه ئه وه نهینیا نهیی كه له ناو دلله كاندان، ئه گه ر ئه وه بهندهیه خوای پهروهردگاری ناسی، وه زانیتی ته نهها خوای پهروهردگار به تاك و ته نهها شایستهی هه موو جووره په رستن و عیبادهت بۆ كردنیكه، ئه مه به روو بوومه كه ی بریتیه له نییهت پاکی و راستگویییه کی ته واو له گه ل خوای پهروهردگارا، له گه ل ئه وه شدا پیویسته له سه ره بهندهی موسلمان كه شاره زای یه كخوا په رستی بیته به هه موو جووره كانیه وه.

۳. شارهزابوون له وهی كه خوای پهروهردگار ئامادهی كردووه له دواپوژدا: له نازونیه مه تی خۆشی به هه شت، وه سزاو ناخۆشی و نارپه حه تی ناو گۆرو دۆزهخ،

وه ناخۆشى و نارېحه تى مردن و سهرمه رگ، ئه گهر بهنده ي موسلمان ئه مه ي زانى و جوان بىرى لى كرده وه و كه سيكى ژيريش بوو، ئه وه له پياوه پاده كات به ره و نييه ت پاكي، وه كرده وه ته نها بو خواي په روه ردگار ده كات.

۴. ترسان له كرده وه كردن بو به ده ست هينانى دونيا، وه ئه و پيايه ي كه هه لوه شينه ره وه ي كرده وه چا كه كانه، چونكه هه ركه سيك له شتيك بترسي ت ئه وه به رده وام لى پاده كات تا پرزگارى ده بيت لى، هه ركه سيك بترسي ت (له تورپه ي و سزاي خواي په روه ردگار) ئه وه زوو ده كه وي ته رى، وه هه ركه سيك زوو بكه وي ته رى ئه وه بى گومان ده گات به پله و پيايه ي به رزى به هه شت، بو يه پيوست و واجبه له سه ر بهنده ي موسلمان هه ركاتي ك حه زى له سو پاس و ستايش و باسى خه لك كرد با نه فسى خوى ئا گادار بكاته وه و بى ترسي نى له به لاه نه خۆشى رپا، وه تووش بوون به تورپه ي خواي په روه ردگار، بو يه هه ر موسلمانيك هه ژارى و بى ده سه لاتي خه لكى زانى ئه وه بى گومان ده حه سي ته وه و دوور ده بيت له خه م و په ژاره و ده ر دوو نه خۆشى كوشنده ي رپا، هه روه ك هه نديك له پيا و چا كانى پيشين فه رمو يانه: ﴿به رهن گارى نه فست به ره وه بو دوور خستنه وه ي هه موو هو كاره كانى رپا، سووربه و هه ول بده با هه موو خه لكى له به ر چاوت وه كو مندال و ابن، بو يه جيا وازى مه كه نيوان په رستنه كه ته وه له نيوان ديار بوون ديار نه بوون ياندا (كاتيك خه لك ت لى ديار بوو عيباده ت جوانتر بكه يت له وه ي كه ديار نه بن و نه تبينن)، وه جيا وازى مه كه نيوان په رستنه كه ته وه كاتي ك هه ست بكه يت ده يزانن يان نا، به لكو قه ناعه ت هه بيت و دل ئارام به به عيلم و زان يارى خواي په روه ردگار﴾^(۴۴).

بو يه هه ر به پشت به ستن به خواي په روه ردگار و پاشان ترسان له به تال بوونه وه ي كرده وه كان، كه سانى خاوه ن با وه پو زان يارى پرزگاريان بووه له وه نه خۆشى و به لاه گه وره يه (رپا)، هه روه ك محمدي كور ي لبيد (ﷺ) له پيغه مبه ره وه

^(۴۴) بېوانه: الإخلاص والشرك الأصغر، للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

(ﷺ) فرموده‌ی که مان بؤ ده‌گیریتته وه که فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ أَحْوَفَ مَا أَحَافُ عَلَيْكُمْ الشَّرْكَ الْأَصْعَرُ، قَالُوا: وَمَا الشَّرْكَ الْأَصْعَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جَزَى النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً﴾^(۴۵).

واته: ترسناکترین شتیک که لیی بترسم تووشتان بییت (ئه‌ی موسلمانان) شیرکی بچوکه، هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمویان: شیرکی بچوک چییه ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)؟ پیغه‌مبهر (ﷺ) فرموی: رپا کردنه، خوی پهره‌ردگار له رۆژی دوايیدا ده‌فرمویت (کاتیک پاداشتی خه‌لکی ده‌داته‌وه) به کرده‌وه‌کانیان (به‌پیی چاکه و خراپه‌یان لیپرسیینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات): برۆن بؤ لای ئه‌و که‌سانه‌ی که له دنیا‌دا ریاتان له‌به‌ر ده‌کردن (کرده‌وه‌تان له‌به‌ر خاتری ئه‌وان و بؤ رازی بوونی ئه‌وان ده‌کرد) سه‌یر بکه‌ن و بزائن هیچ پاداشتیکتان ده‌ده‌نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که بؤتان ده‌کردن.

هر له‌به‌ر ئه‌و ترسه‌گه‌وره‌یه بووه که هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبهر (ﷺ) شوین که‌وتوانیان و زانایان و پیاوچاکان زۆر ترساون له‌و فیتنه‌و ئاشووبه‌ ترسناکه، نمونه له‌سه‌ر ئه‌مه، ئه‌م نمونانه‌ی لای خواره‌وه‌یه:

أ. خوی پهره‌ردگار فرمویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَاً وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ (المؤمنون: ۶۰).

واته: ئه‌وانه‌ی که ده‌به‌خشن له زه‌کات و خیرو کرده‌وه‌ی چاکه ده‌که‌ن، دلیان ده‌ترسیت نه‌وه‌کو لییان وهرنه‌گیریت، چونکه ئه‌وانه بی‌گومانن له‌وه‌ی که بؤلای پهره‌ردگاریان ده‌گه‌رینه‌وه.

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) فرموی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): أَهُوَ الَّذِي يَزْنِي، وَيَسْرِقُ، وَيَشْرَبُ الْخَمْرَ؟ قَالَ: لَا يَا بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ (أَوْ يَا بِنْتَ الصِّدِّيقِ)

(۴۵) أحمد في المسند ۵/ ۴۲۸، وصححه الألباني في صحيح الجامع ۲/ ۴۵.

وَلَكِنَّهُ الرَّجُلُ يُصَوْمُ، وَيَتَصَدَّقُ، وَيُصَلِّي وَهُوَ يَخَافُ أَلَّا يُتَقَبَلَ مِنْهُ ﴿٤٦﴾. واته: ئەى پيغەمبەر (ﷺ) ئايا ئەو ەكەسيكە زينا دەكات، دزى دەكات، مەى دەخواتەو ە؟ تا لەو ە بترسيٓت كردهو ەكانى لى وەرئەگيرٓت، پيغەمبەر (ﷺ) فەرموى: نەخيٓر ئەى كچى أبوبكر (يان كچى راستگۆ) ئەو ە پياويكە (موسلمانٓيكە) رۆژوو دەگريٓت، زەكات دەدات و خيٓريش دەكات، نويٓژ دەكات، بەلام لەو ە دەترسيٓت ليٓى وەرئەگيرٓت.

ب. ابن أبي مليكة (رضي الله عنه) ده فەرمويٓت: ﴿أَدْرَكْتُ ثَلَاثِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (ﷺ) كُلُّهُمْ يَخَافُ التَّفَاقُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَا مِنْهُمْ أَحَدٌ يَقُولُ: إِنَّهُ عَلَى إِيْمَانِ جَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ﴾ (٤٧).

واتە: گەيشتم بە سى كەس لە هاو ەلانى بە پيٓزى پيغەمبەر (ﷺ) ەمويان لە دوورپويى دەترسان لە نەفسى خوٓيان، و ە لە گەل ئەم ترسەيان لە دوورپويى و پياكردن كەسيان باو ەريان وانەبوو كە ئيمانٓيان و ەكو ئيمانى (جبريل و ميكايل) ە، چونكە (جبريل و ميكايل) و ئەوانى تر پارٓيزاون لە گونا ە تاوان، ترسيان لەسەر نيبە بە پيٓچەوانەى هاو ەلانى پيغەمبەر (ﷺ) كە ترسى تاوان و پيايان ە ە (٤٨).

ج. إبراهيم التيميّ ده فەرمويٓت: ﴿مَا عَرَضْتُ قَوْلِي عَلَى عَمَلِي إِلَّا خَشِيتُ أَنْ أَكُونَ مُكَذِّبًا﴾ (٤٩).

(٤٦) ابن ماجه، كتاب الزهد، باب: التوفي في العمل، ١٤٠٤/٢، برقم ٤١٩٨، والترمذي، كتب تفسير القرآن، باب: ومن سورة "المؤمنون"، ٣٢٧/٥، برقم ٣١٧٥، وصححه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة برقم ١٦٢، وفي صحيح ابن ماجه، ٤٠٩/٢.

(٤٧) رواه البخاري معلقاً مجزوماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي خيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ١١٠/١.

(٤٨) برواه: عمدة القاري (٢٧٥/١).

(٤٩) البخاري مع الفتح معلقاً ومجزوماً به، قال ابن حجر: وصله ابن أبي خيثمة في تاريخه. انظر: فتح الباري ١١٠/١.

واته: هیچ کاتیک قسه کانم نه داوه به پووی کرده وه کانمدا ئیلا له وه ترساوم که من که سیکی درۆزن بم (واته: ئه وهی ده یلیم له کاری چاکه و فه رمان به کردنی ده که م خۆم نه یکه م، یان به خه لکی بلیم کاری خراپه مه که ن که چی خۆم بیکه م).
 د. ئیمامی حه سه ن (په حمه تی خوی لیبیت) ده فه رموویت: ﴿مَا خَافَهُ إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا أَمْنَهُ إِلَّا مُنَافِقٌ﴾^(۵۰).

واته: هیچ له ریا ناترسیت مه گهر ئیماندار، وه هیچ له ریا نه مین نییه مه گهر که سیکی دوو پوو.

ه. ئیمامی عمر (رضی الله عنه) به حذیفه ی فه رموو: ﴿تَشَدُّتُكَ بِاللَّهِ هَلْ سَمَّيْتُ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْهُمْ "يَعْنِي مِنَ الْمُنَافِقِينَ"؟ قَالَ: لَا. وَلَا أَزْكِي بَعْدَكَ أَحَدًا﴾^(۵۱).

واته: ئه ی حذیفه سویندت ده ده م به خوی په روه رداگار ئایا پیغه مبه ر (رضی الله عنه) ناوی منی هیئا له کۆمه لی دوو پوه کان یان نا؟ حذیفه فه رمووی: نه خیر، به لام دوی تو ئه و شایه تییه بو که س ناده م.

و. گێردراوه ته وه له أبو الدرداء که فه رموویه تی: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خُشُوعِ النَّفَاقِ قِيلَ: وَمَا خُشُوعُ النَّفَاقِ؟ قَالَ: أَنْ تَرَى الْبَدْنَ خَاشِعًا وَالْقَلْبَ لَا يَسَّ بِخَاشِعٍ﴾^(۵۲).

واته: ئه ی خوی په روه رداگار په نات پی ده گرم له خشوعی دوو پویی، ووترا: خشوعی دوو پویی چی یه؟ فه رمووی: ده بینیت که سیک لاشه ی خاش و مل که چه به لام دلای وانیه (واته: به لاشه زۆر مل که چ و له خوا ترس دیار بیت به لام به دل وانه بیت).

^(۵۰) البخاري مع الفتح، وقال ابن حجر: وصله جعفر الفريابي في كتاب صفة المنافقين، وصححه. انظر: الفتح ۱۱۱/۱.

^(۵۱) ابن كثير بنحوه، في البداية والنهاية ۱۹/۵، وانظر: صفات المنافقين لابن القيم ص ۳۶.

^(۵۲) ذكره ابن القيم في صفات المنافقين ص ۳۶.

ز. وه هروهها لیلی گیدردراوه ته وه که فهرموویه تی: ﴿لَأَن أَسْتَيْقِنَ أَنَّ اللَّهَ تَقَبَّلَ لِي صَلَاةً وَاحِدَةً أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ٢٧) (٥٣).

واته: نه گهر بی گومان بومايه له وهی که خوای پهروهردگار ته نها یه که نویژیکی لیم وهرگرتووه نه وه به لامه وه خوشه ویستتر بوو له هه موو دونیاو نه وهی که تیایدایه، له بهر نه وهی خوای پهروهردگار فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ واته: خوای پهروهردگار خپرو چاکه و عبادت له و که سانه وهرده گریت که له خوا ده ترسن و خویمان له خرابه و تاوان به دوره گرن.

ح. عبد الرحمن بن أبي لیلی فهرموویه تی: ﴿أَدْرَكْتُ عِشْرِينَ وَمِائَةً مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ﴾، يُسْأَلُ أَحَدُهُمْ عَنِ الْمَسْأَلَةِ، مَا مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا وَدَّ أَنْ أَخَاهُ كَفَاهُ ﴿٥٤﴾.

واته: که یشتم به سه دو بیست که س له هاوه لانی به پیژی پیغه مبهه ر (ﷺ) له پشتیوانان، کاتیک پرسپاری بابه تیک له یه کیکیان بکرایه، هه ر یه کیک له وان حه زی ده کرد براهه ی وه لایمی بدایه ته وه (له ترسی ریا).

٥. پاکردن له سه رزه نشتی خوای پهروهردگار، چونکه یه کیک له هوکاره کانی رپاکردن بریتیه له پاکردن له سه رزه نشت و گله یی خه لکی، بویه که سی ژیر نه و که سه یه ده زانیت پاکردن له سه رزه نشتی خوای پهروهردگار له پیشته ر، له بهر نه وهی سه رزه نشتی خوای پهروهردگار چاکه و جوانیه، هه روه کو جاریکیان پیاوئیک به پیغه مبهه ری (ﷺ) ووت: ﴿إِنَّ مَدْحِي زَيْنٌ وَذَمِّي شَيْنٌ﴾، فَقَالَ ﷺ "ذَاكَ اللَّهُ" ﴿٥٥﴾.

(٥٣) ذكره ابن كثير في تفسيره ٤١/٢، وعزاه إلى ابن أبي حاتم، والآية من سورة المائدة، الآية: ٢٧.

(٥٤) الدارمي في سننه ٥٣/١، وابن المبارك في الزهد، ١٤٠/١، برقم ٤٩.

(٥٥) أحمد في المسند ٤٨٨/٣، ٣٩٤/٦، من حديث الأقرع بن حابس رضى الله عنه، وإسناده حسن، ورواه الترمذي

واته: ئەگەر من ستایشی که سیکم کرد ئەوا ستایشکراوه لای خوای پەروردگار،
وه ئەگەر من سەرزەنشت و لۆمە ی که سیکم کرد ئەوا سەرزەنشت کراوه لای خوای
پەروردگار، پیغمبەر (ﷺ) فرموی: ئەو هی ئەو سیفەتە ی تیا بیّت تەنھا خوای
پەروردگار، نەو هک تۆ، واته: ئەو پیاوه مەبەستی ئەو هبوو خۆی هەلبکیشت و
گەرەیی خۆی دەریخات بەو هی که ووتی^(۵۶).

وه گومان لەو هەدانیە ئەگەر بەندە یه کی موسلمان له خەلکی ترساو پازیا نی کرد
به تورە یی خوای پەروردگار، ئەو خوای پەروردگار تورە دەبیّت لی و وه
خەلکیشی لی تورە دەکات.

بۆیه ئە ی بەندە ی موسلمان ئایا له تورە یی خەلک دەترسیت؟ له کاتی کدا ترسان
له خوای پەروردگار له پیشتره ئەگەر تۆ بەندە یه کی راستگۆیت له ئیمان و
باوهره که تدا.

۶. زانین و شارەزا بوونی ئەو کارانە ی که دەبیّتە مایه ی پاکردنی شەیتان،
له بەر ئەو هی شەیتان سەرچاوه ی هەموو پیاو به لۆ ناره حەتیه که، بۆیه شەیتانی
دوور له پەحم بەزە یی خوای پەروردگار له زۆر شت پادە کات، له وانە: بانگ دان،
قورئان خویندن، بردنی سوژده ی قورئان خویندن (سُجْدَةُ التَّلَاوَةِ)، په نا گرتن به
خوای پەروردگار له شەیتان، ووتنی (بِسْمِ اللَّهِ) له کاتی دەرچون له مال، وه
ووتنی (بِسْمِ اللَّهِ) له کاتی چوونه ناو مزگه وت له گەل ئەو ویردانە ی که له سوننه تدا
هاتووه، وه بەر دەوام خویندنی ویردەکانی به یانیان و ئیواران، وه خویندنی
ویردەکانی دوا ی نوێژه فەرزەکان، وه خویندنی هەموو ویردە شەریعەکان^(۵۷).

وحسنه برقم ۳۲۶۳.

^(۵۶) پروانه: تحفة الأحوذی (۱۰۹/۹).

^(۵۷) بۆ زیاتر شارەزابوون له م بابەتە، پروانه: کتاب مقامع الشیطان فی ضوء الکتاب والسنة لسلم الملالی،
که به راستی کیتابیکی زۆر گرنگ و به سوژه، والإخلاص لحسن العوایشه ص ۵۷-۶۳.

۷. زور کردنی کرده وه خيرو چاکه کان و پهرستنه نهينيه کان و شارندنه وه يان، وه کو: شه ونويژ، خيري نهيني، گريان له ترسي خواي پهره ردگار له شوينيني ته نيادا، کردنی نويژه سوننه ته کان، پارانه وه بو براياني موسلمان به نهيني و شاراوه يي، له بهر نه وه ي خواي پهره ردگار به نده يه کی له خوا ترس و شاراوه ي خوش دهويت، هاوه لي به پزي پيغه مبه ر (ﷺ) سعد کوري ابي وقاص (رضي الله عنه) ده فهرمويت: گويم له پيغه مبه ري خوا بوو (ﷺ) ده يفهرموو: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْعَنِيَّ الْخَفِيَّ﴾ (۵۸).

واته: خواي پهره ردگار به نده يه کی له خوا ترسي ده وله مهندي شاراوه ي خوش دهويت (ده وله مهند له دل و ده رووندا، شاراوه له کردنی نه و کرده وه چاکانه ي که باش وايه به نهيني بکريت).

۸. گوي نه دان به سه رزه نشت و ستايشي خه لکی، له بهر نه وه ي نه م کارانه نه سودي هه يه و نه زيانيش، به لکو پيويسته به نده ي موسلمان ته نها له سه رزه نشتي خواي پهره ردگار بترسي، وه ته نها دلي به به خشش و رحم و ستايشي نه و خوش بيت: ﴿قُلْ يَفْضَلِ اللَّهُ وَرَحْمَتَهُ فَيَذَلُكَ فَيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (يونس: ۵۸).

واته: نه ي پيغه مبه ر (ﷺ) به موسولمانان بلي: بادل خوش و شادمان بن به فه زل و به خشش و رحمه تي خوايي (که ئيسلام و قورئاني پيروز و سوننه ته) که وابوو با ته نها به وه دلخوش بن، دلخوشيان به وه زور چاکترو باشتره له هه موو نه و سه روه ت و سامانه ي که خه لکی کوي ده که نه وه. بويه ووته ي زوربه ي زاناياني پيشين له سه ر نه وه يه که مه به ست به ﴿يَفْضَلِ اللَّهُ وَرَحْمَتَهُ﴾ قورئاني پيروز و سوننه ته کاني پيغه مبه ره (ﷺ).

(۵۸) رواه مسلم، كتاب الزهد، ۴/۲۲۷۷، برقم ۲۹۶۵.

دهى كه وابوو ئه‌ى بهنده‌ى موسلمان پشت هه‌لكه له سوپاس و ستايشى خه‌لكى بى پيويست به لى‌ى به وینه‌ى كه سانى پشت هه‌لكردوو له دنياو پوو كردوووه دواړوژ، هه‌ر كاتيك ئه‌مه‌ت بو كرا و بو‌ت گونجا ئه‌وه نيه‌ت پاكدنه‌وه‌ت بو خواى په‌روه‌ردگار له‌سه‌رئاسان ده‌بيت.

موسلمانى خو‌شه‌ويست كاتيك ده‌توانيت پشت هه‌لكه‌يت له سوپاس و ستايشى خه‌لكى: ئه‌گه‌ر تو به دلنياه‌وه زانيت ستايشى خه‌لكى سودت پيناگه‌يه‌ني‌ت، وه سه‌رزه‌نشتى خه‌لكى زيان‌ت پيناگه‌يه‌ني‌ت و ناشيرينت ناكات، به‌لكو‌ته‌نها خواى په‌روه‌ردگار ئه‌وانه‌ى به ده‌سته، بو‌يه پشت هه‌لكه‌يت له سوپاس و ستايشى ئه‌وانه‌ى كه ستايشيان جوانت ناكات، وه پشت هه‌لكه‌يت له سه‌رزه‌نشتى ئه‌وانه‌ى كه سه‌رزه‌نشتيان ناشيرينت ناكات، وه ده‌سه‌لاتت به‌سه‌ر ئه‌م كارهدا نابيت ته‌نها به ئارام گرتن و دلنياه‌ى نه‌بيت، بو‌يه هه‌ر كه سيك ئارام گرتن و دلنياه‌ى له ده‌ستدا، نمونه‌ى وه‌كو كه سيك وايه كه ده‌يه‌وي‌ت گه‌شتيك به ناو ده‌ريادا بكات به‌لام بى كه‌شتى و پا‌پور.

موسلمانى خو‌شه‌ويست سه‌يرى ئه‌و كه‌سه بكه كه سه‌رزه‌نشست ده‌كات:

❖ ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه كه سيكى راستگو بيت له سه‌رزه‌نشسته‌كه‌يدا، مه‌به‌ستى ئاموژگارى كردنت بيت، ئه‌وه تو ئه‌و ئاموژگارييه‌ى لى وه‌ريگره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه‌م و كورپه‌كانتى بو كو‌كردو‌ته‌وه‌و وه‌كو دياريه‌يك پيشكه‌شى كردويت، بو‌يه تو‌ش لى وه‌ريگره.

❖ وه ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ى كه سه‌رزه‌نشست ده‌كات كه سيكى راستگو نه‌بيت له سه‌رزه‌نشسته‌كه‌يدا، ئه‌وه خوى تووشى درو و تاوان كردوووه و تو‌ش سودت لى بينيوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئاگادارى كردويته‌وه له خراپه‌كانت له كاتيكدا خو‌ت ئاگات لى نه‌بووه، وه ئه‌و تاوانانه‌ى به بير هيناويته‌وه كه خو‌ت له ياديانت كردوووه.

❖ ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ى كه سه‌رزه‌نشست ده‌كات به درو ئه‌و سه‌رزه‌نشسته‌ت ده‌كات و بو‌تى هه‌لبه‌ستوووه، ئه‌وه تو‌ى موسلمان ئه‌گه‌ر ئه‌و تاوانه‌شت تيا نه‌بيت

ئەو بەیگومان ھەلە و تاوانی تەرت تەدایە، بۆیە لەم کاتەدا یادی نازو نەعمەتەکانی
 خۆی پەرەردگار بکە بەسەر تەووە کە ئەو کەسە درۆ ھەلبەستە ئاگاداری ھەموو
 کەم و کورپی و تاوانەکانت نییە، و ئەو درۆیەکی کە بۆت ھەلبەستراوە دەبێتە
 مایە سەپینەوێ تاوانەکانت ئەگەر ئارامی لەسەر بگریت و چاوەڕێی پاداشتی
 خۆی پەرەردگار بیت، وە پێویستە بزانییت ئەو کەسە درۆ ھەلبەستە خۆی
 تووشی تاوان کردوو و خۆی تووشی توپەیی خۆی پەرەردگار کردوو، بۆیە تۆ
 لەو باشتر بە عافی بکە و لێی خۆش ببە ﴿الَّذِينَ لَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 ﴿٢٢﴾ (النور: ٢٢).

واتە: ئایا پێتان خۆش نییە و ھەزناکەن خۆی پەرەردگار لێتان خۆش ببیت و
 عافتان بکات (بەلێ)، خۆی پەرەردگار زۆر لێخۆش بوو زۆر بەبەزەییە.

٩. یادکردنی مردن و کورتی ھیواو ئاوات، خۆی پەرەردگار دەفەرمویت: ﴿

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ
 الْكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ (آل عمران: ١٨٥).

واتە: ھەموو نەفس و پوچ لەبەرێک دەبێت بمریت، وە لە پوژی دواییدا پاداشت
 وەردەگرنەووە لەسەر کردەووە کانتان، بۆیە ھەرکەسێک لە ئاگری دۆزەخ پزگاری
 بیت و دەر بجیت (ئەگەر بە گاوە لکیش بیت) و بجیت بە ھەشتەووە ئەو بەیگومان
 سەرفرازو پزگار بوو، وە ژیانی دنیا ھیچ نییە تەنھا لەزەتێکی کاتی و بەسەر
 چووی ھەلخەلتینەرە.

وہ ھەر وہا دەفەرمویت: ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ
 أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ﴿٣٤﴾ (لقمان: ٣٤).

واتە: ھیچ کەسێک (نەفسێک) نازانییت بەیانی چی دەکات (لە کارو کاسبی و
 ھەلس و کەوت)، ھیچ کەسێک (نەفسێک) نازانییت کە ی و لە چی شوینێک دەمریت،
 خۆی پەرەردگار زۆر شارەزایە بە ئاشکراو نەینێ ھەموو کارەکان.

۱۰. ترسان له مردنی دواړوژ خراپى، بهندهى موسلمان ده بېت زور بترسيټ له وهى كه كرده وه پياكانى كوټا كرده وه كاني بېت و كوټايى ژيانى بېت (به و كرده وه پيايي وه بمرېت) بويه گوره ترين زيان و خه ساره مهندي ئه و كار هيه، له بهر ئه وهى مروقه كان له پوژى دواييدا له سهر ئه و كرده وه هيه زيندوو دهنه وه كه له دنيادا له سهرى ژياون و له سه ريشى مردوون، خه لكى زيندوو ده كرينه وه له سهر نيه ته كانيان له دواړوژدا، وه باشترينى كرده وه كان كوټاييه كه يه تى.

۱۱. هاوپييه تى كردنى كه ساني نيه ت پاك و له خوا ترسان، چونكه كه ساني نيه ت پاك و له خوا ترسان بېبه شت ناكه ن له خيرو چا كه، وه دهنه پيشه ننگ و پيشه و اى چا كه بوټ، به لام كه ساني رپابازو هاو هل بريارده ران ده تسوتينن له ناگرى دوزه خدا ئه گهر شوينى كرده وه كانيان بكه ويت.

۱۲. پارانه وه و په نا بردنه بهر خواى په روه ردگار تا په نات بدات له رپا، هه روه كه پيغه مبه ر (ﷺ) فيرى كردوين ئه م دوعايه بخوينين، هه ر وه كه ده فه رمويټ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشِّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ، فَقَالَ بَعْضُ الصَّحَابَةِ: كَيْفَ نَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ﴾^(۵۹).

واته: ئه ي موسلمانان خوټان بپاريژن له و شيرك و هاو هل برياردانه كه شاراو ه تره له شوين پيى ميرووله، هاو هلانى به ريزى پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويان: چون خوټانى لى بپاريژن له كاتيكا شاراو ه تره له شوين پيى ميرووله؟ پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويى: بلين: ئه ي په روه ردگارمان په نات پيده گرين كه بچوكترين هاو هل ت بو بريار بده ين و بشزانين، وه په نات پيده گرين له و تاوانه ي (شيركه ي) كه ئه نجامى بده ين و نه يزانين .

^(۵۹) أخرجه أحمد ۴/ ۴۰۳، وإسناده جيد، وغيره، وانظر: صحيح الجامع ۳/ ۲۳۳، وصحيح الترغيب والترهيب للآلباني ۱/ ۱۹.

۱۳. بهنده‌ی مؤسلمان هه‌ول بَدات و حه‌ز بکات که خوای په‌روه‌ردگار یادی بکات له بیرى نه‌کات، وه پیش‌خستنی یادی خوای په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر ستایشی به‌نده‌کاندا، ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ (البقرة: ۱۵۲).

واته: به‌رده‌وام یادم بکه‌م منیش یادتان ده‌که‌م و له بیرتان ناکه‌م.

وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموده‌یه‌کی قودسیمان له خوای په‌روه‌ردگاره‌وه بو ده‌گیرپه‌ته‌وه که فه‌رموویه‌تی: ﴿أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمَشِي آتَيْتُهُ هَرَوَلَةً﴾ (۶۰).

واته: من له گه‌ل گومانی به‌نده‌که‌مدام که پی‌م ده‌بات وه له‌گه‌ل‌ی‌دام کاتیک یادم ده‌کات (به زانیاری و ده‌سه‌لات له‌گه‌ل‌ی‌دایه) بو‌یه هه‌رکاتیک ئه‌و به‌نده‌یه‌م له نه‌فسی خویدا یادی کردم، ئه‌وه منیش له نه‌فسی خویدا یادی ده‌که‌م، وه ئه‌گه‌ر یادی کردم له ناو کۆمه‌لێکدا، ئه‌وه من یادی ده‌که‌م له ناو کۆمه‌لێکدا که زۆر چاک‌ترو باش‌ترن له‌وان، وه ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌نده‌یه‌م بستیک لیم نزیك ببیته‌وه ئه‌وه من بالیک لیمی نزیك ده‌بمه‌وه (زیاتر به‌هانا‌یه‌وه دیم)، وه ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌نده‌یه‌م بالیک لیم نزیك ببیته‌وه ئه‌وه من هه‌نگاوێک لیمی نزیك ده‌بمه‌وه، وه هه‌ر کاتیک ئه‌و به‌نده‌یه‌م هات بو لام (پووی کرده من و عیباده‌تی منی کرد) ئه‌وه من زیاتر لیمی نزیك ده‌بمه‌وه (به‌عیلم و زانیاری و به‌هانا‌وه هاتنی). خوای په‌روه‌ردگار پشتیوانمان بێت (۶۱).

(۶۰) متفق علیه من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه: البخاري واللفظ له، كتاب التوحيد، ۲۱۶/۸، برقم ۷۴۰۵، ومسلم، كتاب الذكر والدعاء، باب الحث على ذكر الله، ۲۰۶۱/۴، برقم ۲۶۷۵.

(۶۱) بو‌ئه‌وانه‌ی پیش‌وو‌بو‌وانه: منهاج القاصدين ص ۲۲۱-۲۲۳، وه كتاب الإخلاص لحسين العوايشة ص ۴۱-۶۴، وه الرياء ذمه وأثره السيئ في الأمة لسليم الهلالي ص ۶۱-۷۲، وه الإخلاص والشرك الأصغر للدكتور عبد العزيز بن عبد اللطيف، ص ۱۳.

۱۴. چاۋنەبوون لە و شتانەى كە لە ژيەر دەستى خەلكىدايە، چونكە نىيەت پاكى و حەز بوون بە سوپاس و ستايش و حەز بوون بە و شتانەى كە لە لاي خەلكىيە لە دليكدە كۆ نابنەو، مەگەر وەكو كۆبونەو، ئاۋو ئاگر، يان بزن مژۆك و ماسى (ئەمانەش مەحالن)، بۆيە موسلمانى خۆشەويست ھەر كاتىك نەفست داۋاي نىيەت پاكى ليكرديت ئەو، يەكەمجار پوو بەكەرە تەماح و سەرى بېرە بە چەقۆى بى ئومىد بوون لەوانەى كە لە لاي خەلكى ھەن، كاتىك دەتوانى بە ئاسانى تەماح بوون بە و شتانەى كە لە لاي خەلكى ھەيە سەربېرى، ئەگەر زانىارى و دلىيايىكى تەۋات ھەبوو بەو، كە ھەر شتىك تۆ حەزت پىيەتى ئىللا بە دەست خۋاي پەرۋەردگار، وە گەنجىنەى ھەموو كارەكان لە ژيەر دەستى خۋاي پەرۋەردگار دايە و بە دەست ھىچ كەس نىيە جگە لەو، وە ھىچ شتىك بە دەست نايەت مەگەر لاي خۋاي پەرۋەردگار ھە بىت^(۶۲).

۱۵. زانين و شارەزابوونى بەروبوم و سوودو پاشەپۆژە چاكەكانى نىيەت پاكى لە دونياۋ دواپۆژدا، لەو بەروو بوم و سودانە: نىيەت پاكى ھۆكارە بۆ سەركەوتنى ئەم ئوممەتە، ھۆكارە بۆ پزگار بوون لە سزاي خۋاي پەرۋەردگار، ھۆكارە بۆ بەرزى پلەو پايە لە دونياۋ دواپۆژدا، ھۆكارە بۆ سەلامەت بوون لە سەرلىشىۋاۋى لە دونياۋدا، ھۆكارە بۆ ئەو، خۋاي پەرۋەردگار ئەو بەندەيەى خۆش بویت و فرىشتەكانىش خۆشيان بویت، ھۆكارە بۆ بوونى ناۋى باش، ھۆكارە بۆ لا چوون و نەمانى تەنگ و چەلەمەو ناخۆشى دونياۋ دواپۆژ، ھۆكارە بۆ دل ئارامى و ھەست كردن بە بەختەۋەرى ژيان، ھۆكارە بۆ بەرگەگرتن و ھەلگرتنى ھەموو ناخۆشى و ناپرەحەتتەكان، باۋەر جوان و پازاۋە دەكات لە ناۋ دلىدا، ھۆكارە بۆ گىرابوونى پارانەو، ھۆكارە بۆ بە دەست ھىنانى نازو نىعمەت و موزدەى دلخۆش كەر لە ناۋ

(۶۲) بىوانە: الفوائد لابن القيم ص ۲۶۷-۲۶۸.

گۆردا، خۇاى پەرۋەردگار پىشتىۋانى ھەموو لايەكمان بېت^(۶۳).

بۆيە موسلمانى خۆشەويست ئەگەر پازى بوونى خۇاى پەرۋەردگار دەۋىت، ئەگەر سەرفرازى و پزگار بوون و خۆشەويستى خۇاى پەرۋەردگار دەۋىت، ئەۋا ھەۋلبدە نىيەتت پاك بىكەۋە بۆ خۇاى پەرۋەردگار و دوور بىكەۋە پابىكە لە پىيا. لە كۆتايىدا داۋاكارم لە خۇاى پەرۋەردگار كە من و تۆۋ سەرجم بانگەۋازكاران و پىشەۋايان و موسلمانان بە گىشتى بپاريزىت لەۋ تاۋان و بەلا ترسناكە، آمىن.

ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم.

ناۋەرۋك

- پىشەكى ۋەرگىپ ۳
- پىشەكى دانەر ۶
- بەشى يەكەم: پوناكى نىيەت پاكى ۱۰
- باسى يەكەم: تىگەيشتن لە ماناى نىيەت پاكى ۱۰
- باسى دوۋەم: گرنكى نىيەت پاكى ۱۲
- باسى سىن يەم: پلەۋ پايەى بەرزى نىيەت باش ۱۸
- باسى چۋارەم: بەرو بووم و سودەكانى نىيەت پاكى (الإخلاص) ۲۷
- بەشى دوۋەم: تارىكييەكانى ويستى دونيا بەكارى دوا پۆژ ۳۰
- باسى يەكەم: ترسناكى ويستى بەدەست ھىنانى دونيا بە كردنى كارى چاكەى دواپۆژ ۳۰
- باسى دوۋەم: جۆرى ئەۋ كارانەى كە بۆ بەدەست ھىنانى دونيا دەكرىت ۳۶

(۶۳) پروانە: كتاب الإخلاص للعوايشة ص ۶۴-۶۶.

٣٨	باسى سىڻ يەم: ترسناكى و شوينەوارە خراپەكانى رپا
٤٦	باسى چوارەم: جوړ و رده كاربيەكانى رپا
٥١	باسى پينجەم: بەشەكانى رپا و شوينەوارى خراپى لەسەر كردهوہ چاكەكان
٥٥	باسى شەشەم: هوكارو پالنه رەكانى رپا كردن.....،
.....	باسى حەوتەم: رپگا چارەى بە دەست هينانى نيەت پاكي و چارەسەرى رپا
٥٨	كردن.....
٧٤	ناوەرۆك.....

لەبلاو كراو هەكانى مائپەرى ئيمان وەن

www.iman1.com

هەميشە لەگە ئيمان بن بونوى بوونەوہى ئيمان

imanonekurd@yahoo.com